

Statut Wspólnoty Franciszkańskiej Tau

Kraków 2017

Statut Wspólnoty Franciszkańskiej Tau powstał pod redakcją
br. Roberta Rabki oraz członków Wspólnoty Franciszkańskiej Tau.

Wydawca

SŁOWO WSTĘPNE

Wspólnota Franciszkańska Tau jest wspólnotą duszpasterską, powstałą przy Zakonie Braci Mniejszych Kapucynów – Prowincji Krakowskiej i od niej zależną. Należą do niej dorośle osoby w różnym wieku, różnych stanów oraz zawodów, które czują się powołane do doświadczania swojego życia chrześcijańskiego w świetle przykładu św. Franciszka z Asyżu. Jej członkowie realizują to powołanie w obrębie Rodziny Franciszkańskiej.

Nazwa wspólnoty nawiązuje do duchowości znaku Tau, ukochanego przez św. Franciszka z Asyżu, ponieważ przypominał mu miłość zbawczą Boga i ofiarę Jego Syna na krzyżu, wzywał do zgłębiania Słowa Bożego, by poznawać zbawczy zamysł Boga, do życia w duchu nawrócenia i pokuty za grzechy, oczekując w nadziei na spełnienie się Bożych obietnic i na spotkanie z Panem, służąc ludziom i idąc wytrwale śladami Jezusa Chrystusa. Nazwa odnosi się także do Młodzieży Franciszkańskiej Tau, która była dla dużej części spośród członków WF Tau pierwszym etapem formacji.

Choć WF Tau jako spójna strukturalnie wspólnota istnieje od sierpnia 2011 roku, to jej początki sięgają końca roku 2007 i wiążą się z działalnością br. Krzysztofa Kulczaka i br. Mariusza Matejko. Końcem 2016 roku WF Tau liczyła 114 członków i sympatyków oraz 45 dzieci.

W ostatnich latach coraz wyraźniej nagłąca była potrzeba zebrania dotychczasowego doświadczenia WF Tau w jeden dokument, który byłby wspólnym punktem odniesienia dla całej, prowincjalnej wspólnoty WF Tau jak i braci kapucynów. Pojawiła się pilna potrzeba przygotowania Statutu WF Tau. Prace nad przygotowaniem niniejszego Statutu, zostały podjęte staraniem Ministra Prowincjalnego w 2016 r. przez Referat Franciszkański Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów – Prowincji Krakowskiej, Radę WF Tau oraz przedstawicieli wspólnot lokalnych WF Tau. Podczas zimy 2015/2016 r. zostały zebrane dotychczasowe tradycje lokalne i propozycje do Statutu, nadesłane w poprzednich latach drogą elektroniczną z różnych wspólnot WF Tau i zgromadzone w archiwum wspólnoty. Do prac nad Statutem wiosną 2016 r. zostało zaproszonych 26 przedstawicieli wspólnot lokalnych WF Tau. Podczas wakacji 2016 r. Referat Franciszkański przygotował propozycję szkieletu Statutu, opartą o Statut MF Tau oraz o dokumenty prawne FZŚ i Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów, a także o własne doświadczenie. W sierpniu 2016 r. ruszyły wspólne prace nad przygotowaniem ostatecznego tekstu Statutów. W pracach tych uczestniczył Minister Prowincjalny oraz specjalnie do tego

powołana Komisja w składzie: br. Tomasz Żak – przewodniczący, br. Tomasz Protasiewicz, br. Mariusz Matejko, br. Dariusz Lachowicz, br. Błażej Strzechmiński.

Wyrażam ogromną wdzięczność dobremu Bogu za naszą Wspólnotę Franciszkańską Tau oraz za owocny wysiłek nad stworzeniem niniejszego Statutu. Bardzo dziękuję, br. Robertowi Rabce z Referatu Franciszkańskiego, Celinie Biegańskiej, Sylwestrowi Cudziło, Adamowi Tchorek z Rady WF Tau, braciom z Komisji oraz wszystkim Asystentom WF Tau za zaangażowanie i rzetelność.

Życzę, aby *Statut Wspólnoty Franciszkańskiej Tau przy Zakonie Braci Mniejszych Kapucynów – Prowincji Krakowskiej*, zatwierdzony *ad experimentum* na okres 5 lat, który trafia do naszych rąk, stał się konkretnym punktem odniesienia, a sama formacja we Wspólnocie Franciszkańskiej Tau była pomocą w doświadczeniu miłości Najwyższego Pana, jak to dokonało się w życiu świętego Franciszka z Asyżu i naszych świętych Patronów. Żywię gorącą nadzieję, że to wszystko przyczyni się do wzrostu duchowego Wspólnoty, a także jej rozwoju w Polsce i na świecie oraz pobudzi do jeszcze gorliwszego przeżywania naszego chrześcijańskiego i franciszkańskiego powołania.

Niech Pan nam błogosławi!

br. Tomasz Żak
Minister Prowincjalny

Kraków 2017 rok, w uroczystość św. Józefa Oblubieńca NMP,
Patrona Prowincji

Statut

***Wspólnoty Franciszkańskiej Tau
przy Zakonie Braci Mniejszych
Kapucynów - Prowincji Krakowskiej***

**NA CZEŚĆ I CHWAŁĘ TRÓJCY
PRZENAJSWIĘTSZEJ**

**ROZPOCZYNA SIĘ STATUT WSPÓLNOTY
FRANCISZKAŃSKIEJ TAU**

CZĘŚĆ I

NAZWA I PATRON

1. Wspólnota Franciszkańska Tau, w skrócie WF Tau, inspirowana jest duchem św. Franciszka, duchowością Tau i duchowością franciszkańsko-kapucyńską. Jest powierzona duszpasterskiej trosce Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej.

2. Znak Tau, występujący w nazwie wspólnoty, wskazuje na wymiar organizacyjny i duchowo-formacyjny. Od strony organizacyjnej znak ten odróżnia WF Tau od innych ruchów franciszkańskich, natomiast w swoim wymiarze duchowo-formacyjnym odwołuje się do duchowości znaku Tau, który tak bardzo upodobał sobie św. Franciszek z Asyżu, a którego podstawowymi elementami są: Krzyż i Pascha Chrystusa, uobecnione w sakramentach Kościoła oraz radosna pokuta i ciągłe nawrócenie, jako specyficzna droga przyjaźni z Bogiem i wypełniania Jego woli w perspektywie życia wiecznego.

3. Patronami WF Tau są święci: Franciszek i Klara z Asyżu, których życie i pisma są inspiracją dla wspólnoty w realizacji drogi nawrócenia, oraz Małgorzata z Kortony i Bernard z Corleone, którzy przez heroiczną miłość, pokutę i modlitwę uczą upodabniania się do Chrystusa ukrzyżowanego.

CZĘŚĆ II

TOŻSAMOŚĆ I CEL WF TAU

4. Wspólnota Franciszkańska Tau jest duszpasterską wspólnotą franciszkańską podlegającą bezpośredniej jurysdykcji Ministra Prowincjalnego Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej.

5. Minister Prowincjalny deleguje do WF Tau swojego przedstawiciela (jednego lub więcej), zwanego Asystentem Prowincjalnym.

6. Wspólnota Franciszkańska Tau posiada własną franciszkańską tożsamość oraz formację, niezależną od struktur Młodzieży Franciszkańskiej Tau, Franciszkańskiego Zakonu Świeckich czy jakichkolwiek innych wspólnot.

7. Celem WF Tau jest życie wiarą, która znajduje swoje korzenie w łasce i w działaniu Trójcy Świętej oraz w Słowie Bożym. Łaska i Słowo Boże prowadzą członków wspólnoty do nawrócenia serca, relacji z Jezusem Chrystusem, upodobnienia się do Niego, pogłębienia tajemnicy wiary oraz do nowego życia, oświetlonego szczególnie fragmentami mówiącymi o obietnicy zbawienia zawartej w duchowości Tau (Ez 9; Wj 12; Ap 7; 9,3-4; Hi 31,35; Sdz 7,7-8; Mk 8,34; 14,4; J 12,5).

8. Szczególnym rysem charakteryzującym WF Tau jest duchowość Tau. Nawiązuje ona do Pisma Świętego, szczególnie do fragmentów, w których występuje odniesienie do znaku Tau, ale także do tradycji rozumienia i wykorzystania tego symbolu przez św. Franciszka z Asyżu. Łączy się ona ściśle z misterium Krzyża oraz zbawienia człowieka przez wcieloną Miłość Bożą w osobie Jezusa Chrystusa. Jest ona charakterystyczną dla wspólnoty dynamiką nawrócenia.

9. Nawrócenie rozumie się, jako proces zwrócenia się ku Bogu poprzez przechodzenie od „życia w grzechach” do zerwania z grzechem i do „czynienia radosnej pokuty” za sprawą łaski Ducha Świętego, idąc w ten sposób za przykładem św. Franciszka z Asyżu. Dokonuje się ono w tajemniczy sposób w sercu pokutującego grzesznika, który z radością wraca do przyjaznej relacji z Bogiem i z Kościołem, trwając w niej wierze, by żyć pełnią życia w Chrystusie. Nawrócenie ma wymiar indywidualny i wspólnotowy.

10. Wspólnota pragnie ponad wszystko „posiąść Ducha Pańskiego wraz z Jego uświęcającym działaniem” (Rb 10). Podobnie jak św. Franciszek z Asyżu zdaje się na boskie prowadzenie i działanie Ducha Świętego.

11. Innymi celami WF Tau są:

- budowanie wspólnoty braterskiej między sobą i z innymi ludźmi;
- ciągła formacja chrześcijańska, franciszkańska, indywidualna i wspólnotowa;
- pomaganie w rozeznawaniu życiowego powołania całej wspólnoty oraz poszczególnych jej członków;
- wspólne przeżywanie miłości do Boga i Kościoła, do siebie samego i do drugiego człowieka oraz do całego stworzenia w duchu franciszkańsko-kapucyńskim.
- aktywny udział w życiu Kościoła i parafii;
- świadczenie miłosierdzia;
- niesienie orędzia pokoju;
- misyjność, czyli propagowanie wiary, duchowości franciszkańskiej i duchowości Tau w rodzinie, w pracy, w środowiskach życia;

12. WF Tau realizuje swoje cele poprzez:

- życie zgodne ze Słowem Bożym;
- przyjęcie i kierowanie się w wyborach życiowych nauczaniem Kościoła Katolickiego;
- formację chrześcijańską oraz franciszkańsko-kapucyńską całej wspólnoty i każdego indywidualnie: liderów, animatorów, członków i sympatyków;
- intensywne życie modlitwy i sakramentalne;
- cześć i miłość do Matki Bożej;
- kult świętych Patronów;
- praktykę ducha braterstwa i ubóstwa, małości i prostoty w codzienności;
- ochoczą służbę na rzecz wspólnoty i Kościoła;
- praktykowanie jałmużny;
- życie spójne z przepisami niniejszego Statutu.

CZĘŚĆ III

FORMACJA WF TAU

ROZDZIAŁ I

Podstawy formacji chrześcijańskiej i franciszkańsko-kapucyńskiej w WF Tau

13. Wspólnota Franciszkańska Tau jest wspólnotą ludzi dorosłych, którzy w mocy Ducha Świętego, dzięki Jego uświęcającemu działaniu, poprzez nieustanne nawracanie się i pokutę upodabniają się we własnym życiu do Jezusa Chrystusa ukrzyżowanego i zmartwychwstałego, który prowadzi ich do domu Boga Ojca drogą duchowości franciszkańskiej, noszącej szczególnie rys duchowości Tau.

14. Formacja WF Tau jest przeznaczona dla świeckich dorosłych:

- katolików, którzy pragną pogłębiać swoją wiarę;
- osób poszukujących sensu życia, spotkania z Chrystusem i doświadczenia wiary we wspólnocie.

15. Podstawowymi źródłami dla formacji są:

- Pismo Święte - czytane w Tradycji Kościoła i duchowości franciszkańskiej;
- duchowość Tau - opierająca się na fragmentach z Pisma Świętego odnoszących się do znaku Tau i misterium Krzyża (szczególnie Ez 9);
- Katechizm Kościoła Katolickiego;
- oficjalna nauka Kościoła Katolickiego i dogmaty wiary;
- treści związane z duchowością franciszkańską: *Pisma św. Franciszka z Asyżu i św. Klary, Źródła Franciszkańskie* oraz ich opracowania, biografie patronów WF Tau - Małgorzaty z Kortony i Bernarda z Corleone, pisma i biografie innych świętych franciszkańskich.

16. Formacja WF Tau opiera się na dwóch podstawowych aspektach: *eklezyjalnym*, który odpowiada na sugestie Kościoła dotyczące duszpasterstwa i ewangelizacji, oraz *franciszkańskim*, który łączy w sobie doświadczenie wiary z duchowością franciszkańsko-kapucyńską.

17. Aspekt eklezjalny ma swoje źródła w następujących dokumentach:

- dokumentach Soboru Watykańskiego II;
- Dyrektorium ogólnym o katechizacji z roku 1997, które w numerach od 88 do 91 wskazuje na katechumenat chrzcielny, jako szczególną inspirację dla katechezy w Kościele;
- Katechizmie Kościoła Katolickiego.

18. Aspekt franciszkańsko-kapucyński opiera się na:

- *Liście do wiernych* św. Franciszka z Asyżu;
- *Pismach* św. Franciszka z Asyżu i św. Klary oraz *Źródłach Franciszkańskich*, kapucyńskich i dziełach świętych franciszkańskich;
- Konstytucjach Braci Mniejszych Kapucynów - zwłaszcza nr 4 i 5; które charakteryzują sposób życia naśladowców świętego Franciszka;
- Regule Franciszkańskiego Zakonu Świeckich - zwłaszcza rozdział II: *Zasady życia*, który wyznacza zadania i wartości, jakimi winien żyć świecki franciszkanin. W sposób szczególny formacja WF Tau odwołuje się do punktów 6, 7, 8, 17 i 19 rozdziału drugiego Reguły FZŚ, w których ukazano życie sakramentalne w kontekście wartości franciszkańskich.

ROZDZIAŁ II

Droga formacyjna członków WF Tau

19. Droga formacyjna Wspólnoty Franciszkańskiej Tau składa się z części wprowadzającej i z części podstawowej. Dla osób poszukujących sensu życia jest drogą do spotkania z Bogiem. Natomiast dla wierzących jest katechumenatem pochrzcielny, czyli pogłębieniem wiary osoby dorosłej już ochrzczonej.

20. Ogólną charakterystykę drogi formacyjnej wyraża treść zobowiązania członkowskiego WF Tau. Jest to franciszkańska droga wiary i nawrócenia serca, która ma doprowadzić do podążania za Chrystusem w Kościele Katolickim.

21. Podstawowym celem formacji jest osobiste spotkanie z Trójjedynym Bogiem, pogłębienie życia wiary i upodobnienie się do Jezusa ukrzyżowanego i zmartwychwstałego poprzez nawrócenie serca. Ten aspekt formacji jest wspomagany przez kierownictwo duchowe oraz tzw. *skrutinia*, czyli indywidualne rozmowy członków WF Tau z Asystentami, które mają na celu weryfikację kolejnych etapów drogi formacyjnej WF Tau.

22. Formacja WF Tau zakłada wewnętrzny dynamizm, który realizuje się poprzez indywidualne dojrzewanie w wierze każdej wspólnoty lokalnej i każdego członka WF Tau przez coraz głębsze nawrócenie.

Art. 1. Zobowiązanie członkowskie WF Tau

23. Pod pojęciem "wyrażenie pragnienia" rozumie się akt, w którym osoba dorosła podejmuje decyzję kroczenia franciszkańską drogą nawrócenia we Wspólnocie Franciszkańskiej Tau.

24. Treść i formuła zobowiązania wypowiedzanego przez członka wspólnoty:

Ja (imię i nazwisko), którego/ą Pan naznaczył znakiem Tau, wyrażam pragnienie zachowywania Ewangelii Pana naszego, Jezusa Chrystusa, postępując za przykładem św. Franciszka z Asyżu, dla którego Chrystus był natchnieniem, centrum i formą życia. Równocześnie pragnę z oddaniem tworzyć Wspólnotę Franciszkańską Tau, która jest widzialnym wyrazem Kościoła i miejscem ciągłego nawracania się oraz dojrzewania do świętości.

Odpowiedź Asystenta Prowincjalnego WF Tau:

A ja Twoje pragnienie potwierdzam i błogosławię.

Modlitwa końcowa całej wspólnoty:

Wszchemogący, wiekuisty, sprawiedliwy i miłosierny Boże, daj nam nędznym czynić dla Ciebie to, o czym wiemy, że tego chcesz i chcesz zawsze tego, co się Tobie podoba, abyśmy wewnętrznie oświeceni i rozpaleni ogniem Ducha Świętego, mogli iść śladami umiłowanego Syna Twego, Pana naszego Jezusa Chrystusa i dojść do Ciebie, Najwyższy, jedynie dzięki Twej łasce, który żyjesz i królujesz, i odbierasz hołd w doskonałej Trójcy i prostej Jedności, Bóg wszechmogący przez wszystkie wieki wieków. Amen.

25. Wyrażenie pragnienia jest składane na ręce Asystenta Prowincjalnego WF Tau na okres bezterminowy, czyli dopóki składający zobowiązanie uczestniczy aktywnie w życiu wspólnoty.

26. W wypadku, gdy członek wspólnoty zamierza zrezygnować z udziału w życiu WF Tau, informuje o swoim zamierzeniu Radę WF Tau.

27. Pierwszy akt zobowiązania członkowskiego do Wspólnoty Franciszkańskiej Tau dokonuje się na rekolekcjach formacyjnych, które mają miejsce podczas letnich wakacji. Podczas kolejnych corocznych rekolekcji formacyjnych członkowie WF Tau odnawiają swoje zobowiązanie.

Art. 2. Formacja wprowadzająca WF Tau

28. Etap ewangeliczny - jest etapem wstępnym formacji. W jego skład wchodzi spotkania, które ukazują związek duchowości franciszkańskiej z Ewangelią i w nią wprowadzają.

29. Treścią tego etapu są także podstawowe prawdy kerygmaticzne, poznanie metod rozważania słowa Bożego i modlitwy, zapoznanie się z postacią św. Franciszka z Asyżu, z najważniejszymi elementami duchowości franciszkańskiej oraz poznanie zasad funkcjonowania wspólnoty. Kończy się on rekolekcjami nawrócenia - Spoleto Tau - *Komu chcesz służyć: Panu czy słudze?*.

Art. 3. Formacja podstawowa WF Tau i jej etapy

30. Formacja podstawowa WF Tau składa się z 6 kolejnych rocznych, powtarzających się cyklicznie etapów:

31. Etap biblijny - jego treścią jest poznanie biblijnego przesłania zbawienia oraz wymowy znaku Tau i duchowości z nim związanej. Prowadzi do poznania inicjatywy zbawczej Boga i Jego łaski. Kończy się on rekolekcjami W głąb przez znak Tau.

32. Etap katechumenatu - jego treść wyraża *Pokora i umiłowanie Krzyża*. Prowadzi do pogłębienia zrozumienia sakramentu chrztu. Zakończony jest rekolekcjami - San Damiano Tau - *Panie, kim jesteś Ty, a kim ja?*

33. Etap oczyszczenia - jego treścią jest *Radosna pokuta*. Prowadzi on do pogłębienia rozumienia sakramentu: pokuty i pojednania. Zakończony jest rekolekcjami - Poggio Bustone Tau - *Czyńcie pokutę...bo wkrótce umrzemy*.

34. Etap oświecenia - treścią tego etapu jest *Małość i prostota*. W sposób szczególny poświęcony jest działaniu Ducha Świętego i poznaniu sakramentu bierzmowania. Zakończony jest rekolekcjami - Fonte Colombo Tau - *Nade wszystko pragnijcie osiąść Ducha Pańskiego wraz z Jego uświęcającym działaniem*.

35. Etap mistagogii - jego treść wyraża: *Uwielbienie Boga Ojca, Syna i Ducha Świętego*. Etap ten pogłębia rozumienie sakramentu Eucharystii. Kończy się rekolekcjami - Alwernia Tau - *Wielce należy kochać miłość Tego, który nas wielce umiłował*.

36. Etap posłania - treścią tego etapu jest *Wspólnota apostołska*. Etap ten wprowadza w pogłębienie poznania znaczenia sakramentu małżeństwa oraz kapłaństwa/życia konsekrowanego. Towarzyszy temu pytanie o wolę Bożą i sposoby jej odkrywania. Zakończony jest rekolekcjami „Porcjunkula Tau”.

37. Finalizacja cyklu formacji dokonuje się na rekolekcjach - Asyż - *O Panie uczynź z nas narzędzia Twego pokoju*.

Art. 4. Rekolekcje formacyjne WF Tau

38. Wszyscy członkowie wspólnoty zobowiązani są do udziału w corocznych rekolekcjach formacyjnych WF Tau.

39. Rekolekcje te są organizowane na szczeblu prowincjalnym w miesiącach letnich i powinny trwać minimum pięć pełnych dni.

40. Udział w wakacyjnych rekolekcjach formacyjnych „Spoleto Tau” i „W głąb przez znak Tau” jest dla sympatyka, obok wyrażenia na nich pragnienia uczestniczenia w życiu wspólnoty, elementem niezbędnym do członkostwa w WF Tau.

41. Oprócz odnowienia relacji z Bogiem i realizacji zadań formacyjnych, rekolekcje służą integracji międzyludzkiej i pomiędzy wspólnotami lokalnymi oraz budują jedność i braterstwo w całej wspólnotie.

Art. 5. Dni skupienia prowincjalne i lokalne

42. Formacja podstawowa zakłada adwentowe i wielkopostne dni skupienia, wprowadzające w najważniejsze tajemnice Chrystusa i misterium oraz życie Kościoła Katolickiego. Organizowane są one na szczeblu prowincjalnym dla wszystkich wspólnot lokalnych, w jednym miejscu lub z podziałem na regiony.

43. Adwentowe i wielkopostne dni skupienia trwają od piątku do niedzieli (weekend).

44. Adwentowe dni skupienia to coroczne ogólnopolskie lub regionalne dni skupienia dla wspólnot lokalnych WF Tau, odbywające się w okresie Adwentu. Przewodnimi motywami w nich są takie aspekty duchowości Tau, jak: „wzdychać ku”, „wzdychać z powodu”. Pojęcie „wzdychać ku” wiąże się z nadzieją, wytrwałością, z Bogiem, który ma ostatnie słowo, z modlitwą, z miłością oblubieńczą Zbawiciela. Pojęcie „wzdychać z powodu” wyraża dostrzeżenie zła, wstawiennictwo, ofiarę za grzechy swoje i świata. Adwentowe dni skupienia mogą poruszać także tematy związane z obecnym rokiem duszpasterskim w Kościele Katolickim.

45. Wielkopostne dni skupienia to coroczne, ogólnopolskie lub regionalne dni skupienia dla wspólnot lokalnych WF Tau, odbywające się w okresie Wielkiego Postu, których głównymi tematami są: „biadać nad”, „biadać z powodu”, „trwać z Bogiem w przeciwnościach”. Fakt „biadania nad” wskazuje na ciągłe czuwanie nad stanem swojego serca, które ma być świątynią dla Boga. Odnosi się do rewizji życia, tematu grzechu i jego skutków oraz do tematu pokuty za nie. Wielkopostne dni skupienia mogą także dotyczyć tematów związanych z obecnym rokiem duszpasterskim w Kościele Katolickim.

46. Lokalne dni skupienia mogą przybierać formę:

- Triduum Franciszkańskie przed uroczystością Świętego Franciszka;
- kapituł wspólnoty lokalnej, czyli dni skupienia wspólnoty lokalnej WF Tau, połączonych z omówieniem funkcjonowania wspólnoty, programu formacyjnego i dowolnej tematyki, odpowiadającej potrzebom wspólnoty;
- pielgrzymek do miejsc świętych.
- inną, odpowiadającą potrzebom wspólnoty lokalnej.

47. W lokalnych dniach skupienia może uczestniczyć jedna lub więcej wspólnot.

48. Lokalne dni skupienia prowadzi Asystent Lokalny WF Tau lub inna osoba przez niego wyznaczona.

Art. 6. Formacja uzupełniająca

49. Na formację uzupełniającą składają się spotkania pogłębiające duchowość franciszkańską i formację ogólnoludzką.

50. Kapituła jesienna jest spotkaniem formacyjnym liderów, zastępców liderów, animatorów oraz delegatów WF Tau. Podczas niej omawiane są zagadnienia i problemy związane z życiem Wspólnoty Franciszkańskiej Tau. Może mieć ona charakter warsztatów formacyjnych. Odbywa się, co dwa lata, na przemian ze zwyczajną Kapitułą Namiotów.

51. Kapituła wiosenna - jest spotkaniem organizacyjnym liderów, zastępców liderów, animatorów oraz delegatów WF Tau. Podczas niej omawiane są zagadnienia i problemy związane z życiem WF Tau. Może mieć ona charakter warsztatów formacyjnych.

52. Zwyczajna Kapituła Namiotów - to spotkanie dla liderów, zastępców liderów i delegatów WF Tau. Nadrzędnym celem tej kapituły jest powołanie nowej Rady WF Tau oraz przeanalizowanie istotnych zagadnień i problemów z życia WF Tau. Odbywa się ona, co dwa lata, na przemian z kapitułą jesienną.

53. Nadzwyczajna Kapituła Namiotów - może odbywać się w każdym czasie w zależności od zaistniałych okoliczności, które wymagają natychmiastowego rozwiązania. Są na nią zaproszeni liderzy, zastępcy liderów oraz delegaci WF Tau.

54. Specjalistyczne warsztaty formacyjne - dodatkowe spotkania, które mogą być zorganizowane dla całej wspólnoty prowincjalnej, dla wspólnot lokalnych lub dla liderów. Mają specjalistyczny charakter formacyjny i mogą dotyczyć rozwoju ogólnoludzkiego, rodziny, życia wiary, duchowości franciszkańskiej i innych tematyk, zaproponowanych przez członków WF Tau.

ROZDZIAŁ III

Formacja członków wspólnoty lokalnej WF Tau

55. Szczególnym miejscem wychowania i nawrócenia jest wspólnota lokalna WF Tau. Formacja w niej odbywa się w cyklu czterotygodniowym w trakcie cotygodniowych spotkań w ciągu roku oraz poprzez lokalne dni skupienia, rekolekcje oraz inne zjazdy lub spotkania organizowane w WF Tau.

Art. 1. Cotygodniowe spotkania w ciągu roku

56. Spotkania wspólnoty lokalnej odbywają się przynajmniej raz w tygodniu. Mają one charakter: biblijny, modlitewny, formacyjny oraz ewangelizacyjny. Podczas ferii zimowych i podczas wakacji letnich (lipiec-sierpień) spotkania odbywają się według ustaleń wspólnoty lokalnej.

57. Wspólnota lokalna może ustalić częstsze spotkania, w zależności od potrzeb członków wspólnoty. Dotyczy to szczególnie spotkań modlitewnych oraz integrujących wspólnotę (np. spotkania rekreacyjne, artystyczne, tematyczne lub dla małżeństw).

58. Spotkania modlitewne mogą przybierać różne formy, np.:

- Eucharystii;
- adoracji Najświętszego Sakramentu;
- Liturgii Godzin;
- medytacji biblijnych lub dzielenia się Słowem Bożym;
- innych medytacji, na przykład w formie rozważania modlitewnego o tematyce miesiąca;
- kontemplacji krzyża San Damiano;
- nabożeństw pokutnych,
- wspólnotowego rachunku sumienia;
- rozmowy - dzielenia się doświadczeniem życia;
- spotkań modlitewnych w mieszkaniach członków.

59. Spotkania modlitewne i formacyjne mogą odbywać się tego samego dnia.

60. Spotkania formacyjne w postaci katechezy powinny być przeżywane przez wspólnotę lokalną raz na cztery tygodnie. Oparte są one na przygotowanych przez Referat WF Tau konspektach, wprowadzających w duchowość franciszkańsko-kapucyńską.

61. Konspekty formacyjne są dobrem Wspólnoty Franciszkańskiej Tau. Asystenci Lokalni WF Tau i członkowie WF Tau nie powinni wykorzystywać ich do innych celów niż formacja WF Tau. Konspekty bez wiedzy i zgody Referatu WF Tau nie mogą być w jakikolwiek sposób udostępniane osobom spoza WF Tau.

62. Spotkania ewangelizacyjne mają na celu pomoc parafii oraz propagowanie wartości chrześcijańskich i franciszkańskich tam, gdzie żyją i pracują członkowie WF Tau.

63. Formacja wspólnoty lokalnej odbywa się w następującym cyklu czterotygodniowym, podczas cotygodniowych spotkań:

- I tydzień

Spotkanie biblijne - przyjmuje formę medytacji, rozważania, dzielenia lub innego sposobu odczytywania Słowa Bożego. Zaprasza się członków wspólnoty do wzajemnego podzielenia się przemyślanym Słowem Bożym. Zaleca się korzystać z fragmentów biblijnych związanych z aktualnym tematem formacyjnym, przesyłanych przez Radę WF Tau lub z referencji biblijnych przypadających na najbliższą niedzielę. Zachęca się do indywidualnego powracania do tych perykop w ciągu całego tygodnia.

- II tydzień

Katecheza - wygłoszona we wspólnocie lokalnej powinna zachować swoje przesłanie. Forma przedstawienia jest dowolna.

- III tydzień

Spotkanie modlitewne - ma przede wszystkim skupić wspólnotę na spotkaniu z żywym Bogiem, obecnym w sakramentach i w Kościele. Pośród wszystkich form modlitwy najważniejsze miejsce zajmuje uczestnictwo całej wspólnoty w Liturgii Eucharystycznej. Wszystkie wspólnoty lokalne WF Tau są gorąco zaproszone do regularnego organizowania wspólnego spotkania przy ołtarzu eucharystycznym.

Uroczystości kościelne i aktywne w nich uczestnictwo mają pierwszeństwo przed spotkaniem modlitewnym wspólnoty lokalnej WF Tau.

- IV tydzień

Spotkanie jest propozycją do ewangelizacji oraz budowania braterstwa w świetle proponowanym przez temat miesiąca lub przez wydarzenia w Kościele. Może przyjmować formę:

- dzielenia się wiarą realizowaną w życiu rodzinnym, zawodowym i społecznym, oraz zachodzącymi tam stosunkami międzyludzkimi;
- rewizji relacji panujących we wspólnocie odzwierciedlających relację do Boga, w zestawieniu z wymogami Ewangelii;
- naśladowania św. Franciszka w budowaniu Kościoła, świadczeniach na rzecz parafii, praktycznego wyjścia i próby urzeczywistnienia zadanego tematu w świecie;
- omówienia aktualnych wydarzeń w życiu Kościoła, dokumentów wydanych przez Stolicę Apostolską, listów pasterskich, innych ważnych i aktualnych kwestii;
- akcji ewangelizacyjnych lub charytatywnych.

64. Wspólnota lokalna może zmienić kolejność i ilość poszczególnych spotkań w cyklu formacyjnym pod warunkiem zachowania wszystkich wymaganych form i treści.

ROZDZIAŁ IV

Formacja indywidualna członków WF Tau

65. Autentyczne nawrócenie domaga się osobistego i pogłębionego zaangażowania. Pomocą dla każdego członka WF Tau w jego osobistej formacji jest:

- częsta Eucharystia;
- częsta adoracja Najświętszego Sakramentu;
- codzienne spotkanie ze Słowem Bożym;
- wieczorny rachunek sumienia;
- systematyczna spowiedź (stały spowiednik, kierownik duchowy);
- konkretny czas przeznaczony na systematyczną, codzienną modlitwę;
- codzienny dziesiątek różańca w intencji WF Tau;
- modlitwa brewiarzowa;
- Apel Jasnogórski o 21.00;
- lektura religijna;
- czytanie pism św. Franciszka oraz św. Klary z Asyżu;
- zachowywanie wyznaczonych postów i zobowiązań;
- realizowanie postanowień wynikających ze spotkań formacyjnych;
- indywidualne prowadzenie notatek w ciągu całego roku: z rekolekcji, dni skupienia, a także spisywanie osobistych doświadczeń rodzących się ze spotkania z Bogiem;
- dzieła miłosierdzia i dzielenie się dobrami materialnymi ze wspólnotą prowincjalną oraz z potrzebującymi (jałmużna);
- posługa na rzecz wspólnoty.

ROZDZIAŁ V

Formacja liderów WF Tau: Lidera prowincjalnego, Zastępców lidera prowincjalnego, Lidera lokalnego oraz Zastępcy lidera lokalnego

66. Status Lidera oraz Zastępcy lidera WF Tau domaga się od członka, który pełni tę posługę, większego zaangażowania w jego osobistą formację oraz w posługę na rzecz całej wspólnoty.

67. Lider i jego Zastępcę mają świadczyć własnym życiem o wierności Chrystusowi i Kościołowi Katolickiemu najpierw wobec Wspólnoty Franciszkańskiej Tau, a potem wobec innych ludzi.

68. Lider i jego Zastępcę powinni służyć Wspólnocie Franciszkańskiej Tau poprzez dobrowolne ofiarowanie Bogu swojej modlitwy i cierpienia tak za WF Tau, jak i za cały Kościół powszechny. Wyrazem służby będzie również posługa techniczno-organizacyjna wewnątrz całej WF Tau.

69. Lider i jego Zastępcę powinni uczestniczyć w formacji duchowej oraz w różnego rodzaju spotkaniach na poziomie prowincjalnym (kapituły, dni skupienia i rekolekcje).

ROZDZIAŁ VI

Formacja ogólnoludzka członków WF Tau

70. Wspólnota Franciszkańska Tau propaguje i wychowuje do wartości ogólnoludzkich, tak liderów i członków, jak i swoich sympatyków. Przez przykład życia i słowo wpływa na środowisko, w którym żyje i działa.

71. Formacja ogólnoludzka dokonuje się nie tylko poprzez przeżywanie codziennego życia, ale również poprzez zdobywanie różnych umiejętności podczas warsztatów i spotkań prowadzonych w duchu franciszkańskim:

- warsztatów komunikacji interpersonalnej;
- warsztatów dla narzeczonych i małżeństw;
- cotygodniowych spotkań wspólnoty;
- innych spotkań organizowanych przez Radę WF Tau;
- oddolnych inicjatyw wspólnot lokalnych.

72. Pomocą w wychowaniu ogólnoludzkim są także sekcje zadaniowe, w których członkowie WF Tau, współpracując ze sobą, mogą rozwijać swoje własne zainteresowania.

73. Formacja społeczno-charytatywna realizowana jest przez angażowanie się wspólnot lokalnych WF Tau w pomoc na rzecz potrzebujących i działalność charytatywną, pomoc w dziełach i pracach parafii oraz udział w różnych akcjach organizacji charytatywnych.

74. Członkowie WF Tau uczą się zaangażowania patriotycznego dla Ojczyzny.

CZĘŚĆ IV

STRUKTURA ORGANIZACYJNA WF TAU

75. Wspólnota Franciszkańska Tau posiada własną strukturę organizacyjną. Składają się na nią następujące rzeczywistości:

- organy odpowiedzialne za kształt duszpastersko-organizacyjny całej wspólnoty przy Zakonie Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej: Referat WF Tau, Konferencja Asystentów Lokalnych WF Tau oraz Asystent Lokalny WF Tau;
- Kapituła Namiotów - nadzwyczajny, nadrzędny organ zarządu świeckiego, złożony z Rady WF Tau oraz liderów lokalnych i delegatów ze wspólnot lokalnych WF Tau. Podejmuje ona najważniejsze decyzje dla wspólnoty, ustala i zatwierdza kierunki rozwoju na najbliższe lata funkcjonowania WF Tau, które przedstawia do zatwierdzenia Ministrowi Prowincjalnemu Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej. Pełni funkcję doradczą wobec Referatu WF Tau;
- Rada WF Tau - zwyczajny, organizacyjno-wykonawczy organ zarządu świeckiego na poziomie prowincjalnym. Prowadzi sprawy wspólnoty i realizuje postanowienia Kapituły Namiotów oraz reprezentuje wspólnotę prowincjalną;
- Rada wspólnoty lokalnej WF Tau oraz Lider lokalny WF Tau - organy organizacyjno-wykonawcze zarządu świeckiego na poziomie lokalnym - prowadzą sprawy wspólnoty lokalnej i realizują postanowienia Kapituły Namiotów, a także Rady WF Tau oraz reprezentują wspólnotę lokalną.

76. Wspólnota prowincjalna WF Tau składa się z: Referatu WF Tau, Rady WF Tau oraz z członków i sympatyków zrzeszonych we wspólnotach lokalnych.

ROZDZIAŁ I

Referat WF Tau, Konferencja Asystentów Lokalnych WF Tau, Asystent Lokalny WF Tau

Art. 1. Referat WF Tau przy Zakonie Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej i Asystent Prowincjalny WF Tau

77. Referat WF Tau tworzą Asystenci Prowincjalni WF Tau, mianowani i oddelegowani do posługi na rzecz WF Tau przez Ministra Prowincjalnego Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej, którego reprezentują i któremu bezpośrednio podlegają. W razie potrzeby mogą do niego należeć również inne osoby mianowane przez Ministra Prowincjalnego.

78. Referat WF Tau reprezentuje Ministra Prowincjalnego wobec wspólnoty.

79. Referat WF Tau jest bezpośrednim zwierzchnikiem Rady WF Tau i posiada decydujące słowo w spornych kwestiach oraz w sprawach dotyczących formacji, życia i funkcjonowania WF Tau. Referat wypowiada się w sposób ostateczny po konsultacji i za zgodą Ministra Prowincjalnego Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej.

80. Referat WF Tau pełni swoje obowiązki w duchu służby, pokory i małości franciszkańskiej. Odpowiada za całą wspólnotę i pełni rolę duchowej opieki nad nią, stanowi zaplecze techniczno-organizacyjne, odpowiada za formację WF Tau, animuje i wspiera wspólnotę w działalności ewangelizacyjnej oraz koordynuje pracę Asystentów Lokalnych WF Tau i Rady WF Tau.

Art. 1.2. Prawa i obowiązki Asystenta Prowincjalnego WF Tau

81. Prawa i obowiązki Asystenta Prowincjalnego WF Tau:

- jest przedstawicielem Ministra Prowincjalnego Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej wobec WF Tau;
- jest przedstawicielem WF Tau wobec Kościoła Katolickiego i jego organów administracyjnych;
- pełni swoje obowiązki we franciszkańskim duchu służby i pokory;
- ściśle współpracuje z Radą WF Tau;
- po konsultacji z Radą WF Tau i Ministrem Prowincjalnym decyduje w sprawach duszpasterskich, organizacyjnych i formacyjnych WF Tau oraz w kwestiach spornych;
- animuje wspólnotę prowincjalną i wspólnoty lokalne oraz odpowiada za ich formację z ramienia Kościoła Katolickiego i Referatu WF Tau;
- animuje formację Asystentów Lokalnych WF Tau oraz nadzoruje ich pracę;
- przeprowadza wizytacje wspólnot lokalnych oraz dba o ich zdrowe funkcjonowanie w duchu katolickim i franciszkańsko-kapucyńskim;
- ma prawo złożyć na piśmie wotum nieufności w stosunku do całej Rady WF Tau lub do dowolnego członka Rady WF Tau i po konsultacji z Ministrem Prowincjalnym pozbawić ich sprawowania wykonywanej funkcji;
- może złożyć na piśmie wnioski o odwołanie Asystenta Lokalnego WF Tau i powołanie nowego. Pisemny wniosek o takiej treści, wraz z uzasadnieniem, kieruje na ręce Ministra Prowincjalnego, informując przy tym Radę WF Tau i Lidera danej wspólnoty lokalnej WF Tau;
- może zawiesić Lidera wspólnoty lokalnej w jego funkcjach oraz mianować tymczasowego do czasu wyboru nowego;
- po konsultacji z Radą WF Tau i po otrzymaniu na piśmie zgody Ministra Prowincjalnego może utworzyć nową wspólnotę lokalną, zawiesić lub rozwiązać wspólnotę lokalną dotychczas istniejącą;
- weryfikuje sympatyków i członków WF Tau, mających wyrazić pragnienie lub zobowiązania funkcyjne;
- może przedstawić kandydatów na Asystentów Lokalnych WF Tau oraz na animatorów i delegatów we wspólnotach prowincjalnej i lokalnej;
- prowadzi rekolekcje i dni skupienia dla wspólnoty prowincjalnej lub zapewnia innych braci do tej posługi;
- czuwa nad przestrzeganiem niniejszego Statutu i jego interpretacją.

Art. 2. Konferencja Asystentów Lokalnych WF Tau

82. Konferencję Asystentów Lokalnych WF Tau tworzy grono Asystentów Lokalnych WF Tau. Zwoływana jest ona przez Referat WF Tau. Jest znakiem jedności całej Wspólnoty Franciszkańskiej Tau i ciałem doradczym Referatu WF Tau.

Art. 3. Asystent Lokalny WF Tau

83. Asystentem Lokalnym WF Tau jest brat kapucyn, inna osoba duchowna lub inna osoba konsekrowana, której powierzona została z ramienia Kościoła Katolickiego i Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej, przez właściwego przełożonego zakonnego lub proboszcza parafii, duchowa opieka nad daną wspólnotą lokalną WF Tau. Asystent Lokalny WF Tau realizuje program formacyjny przedstawiony przez Referat WF Tau.

Art. 3.1. Prawa i obowiązki Asystenta Lokalnego WF Tau

84. Wraz z Radą wspólnoty lokalnej WF Tau:

- animuje wspólnotę lokalną oraz odpowiada za jej formację z ramienia Kościoła i Referatu WF Tau, zgodną z formacją całej wspólnoty prowincjalnej;
- weryfikuje sympatyków i członków wspólnoty lokalnej mających wyrazić pragnienie wyrażenie pragnienia;
- po konsultacji z Radą lokalną WF Tau przedstawia kandydatów na animatorów i delegatów we wspólnocie lokalnej;
- prowadzi dni skupienia dla wspólnoty lokalnej;
- pełni we wspólnocie posługę jako pasterz, głosiciel słowa Bożego i szafarz sakramentów;
- odpowiada za łączność duchową i organizacyjną z proboszczem lub z właściwym przełożonym zakonnym;
- pomaga Referatowi WF Tau w prowadzeniu rekolekcji zimowych i letnich, dni skupienia, kapituł itp., zapoznając się ze wskazówkami dotyczącymi ich prowadzenia.

85. Asystent Lokalny WF Tau ma prawo wnioskować do Referatu i Rady WF Tau o zmianę Lidera lokalnego WF Tau.

86. Asystent Lokalny WF Tau mający święcenia kapłańskie może pełnić posługę kierownika duchowego i/lub spowiednika wobec członków wspólnoty oraz przynależących do niej sympatyków.

87. Wskazane jest, aby aktywnie uczestniczył w spotkaniach Konferencji Asystentów Lokalnych WF Tau.

88. W kwestiach spornych Asystenta Lokalnego WF Tau ze świeckim Liderem wspólnoty lokalnej WF Tau sprawę rozstrzygają wspólnie Referat i Rada WF Tau.

ROZDZIAŁ II

Świecki zarząd WF Tau

89. Świecki zarząd Wspólnoty Franciszkańskiej Tau stanowią:

- (1) Kapituła Namiotów;
- (2) Rada WF Tau;
- (3) Liderzy wspólnot lokalnych WF Tau.

Art. 1. Kapituła Namiotów

90. Kapituła Namiotów jest walnym zgromadzeniem wszystkich liderów, ich zastępców, delegatów i animatorów wspólnot lokalnych WF Tau wraz z Referatem i Radą WF Tau. Jest ona znakiem jedności całej Wspólnoty Franciszkańskiej Tau. Podczas niej ma miejsce wymiana opinii, pomysłów i postulatów. Podejmuje ona istotne decyzje w życiu i funkcjonowaniu WF Tau:

- wybiera Radę WF Tau spośród członków wspólnoty;
- może przedstawiać do zatwierdzenia przez Ministra Prowincjalnego propozycje dotyczące zmian w Statucie oraz kierunków rozwoju i formacji WF Tau;
- jest ciałem doradczym Referatu WF Tau.

91. Zwyczajną Kapitułę Namiotów zwołują Referat i Rada WF Tau co dwa lata w okresie jesiennym.

92. Nadzwyczajna Kapituła Namiotów może odbyć się w każdym dowolnym czasie z inicjatywy Rady i Referatu WF Tau lub na wniosek członków WF Tau, przyjęty przez członków WF Tau większością bezwzględną i skierowany do Referatu i Rady WF Tau.

93. W przypadku rozwiązania Rady WF Tau, Kapitułę Namiotów zwołuje Referat WF Tau.

94. Uchwały Kapituły Namiotów zapadają zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy liderów i delegatów ze wspólnot lokalnych WF Tau.

95. Liderzy, delegaci WF Tau oraz Referat WF Tau obecni na Kapitulce Namiotów mają prawo głosu.

96. Kapituła Namiotów, na wniosek Referatu WF Tau lub dotychczasowej Rady WF Tau, może udzielić prawa uczestniczenia w swoich obradach członkom honorowym WF Tau.

97. Obserwatorami obrad Kapituły Namiotów mogą być Asystenci Lokalni WF Tau, bracia Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej, członkowie Rady MF Tau, członkowie MF Tau oraz inne osoby, które zostaną zaproszone przez Referat i Radę WF Tau.

Art. 1.1. Regulamin zwyczajnej i nadzwyczajnej Kapituły Namiotów

98. Zwyczajną Kapitułę Namiotów prowadzi ustępujący Lider WF Tau albo, jeśli jest przeszkodzony, osoba wyznaczona przez Lidera lub Asystenta Prowincjalnego WF Tau.

99. Nadzwyczajną Kapitułę Namiotów prowadzi Lider WF Tau albo, jeśli jest przeszkodzony, osoba wyznaczona przez Lidera lub Asystenta Prowincjalnego WF Tau.

100. W sytuacji wakatu Rady WF Tau, Kapitułę Namiotów prowadzi Referat WF Tau albo osoba przez niego wyznaczona.

101. Jeśli na Kapitulce Namiotów obecny jest Minister Prowincjalny, pełni on funkcję przewodniczącego kapituły.

102. Obrady Kapituły Namiotów są protokołowane.

103. Protokolanta wskazuje Rada i Referat WF Tau, za zgodą wskazanego.

104. Protokół jest publikowany w czasie do tygodnia od daty zakończenia Kapituły Namiotów, poprzez rozesłanie go do Referatu i Rady WF Tau oraz Liderów wspólnot lokalnych WF Tau.

105. Zwyczajna Kapituła Namiotów prowadzona jest zgodnie z programem zatwierdzonym wcześniej przez Referat i Radę WF Tau. Program obrad zwyczajnej Kapituły Namiotów, oprócz tematów aktualnych dotyczących wspólnoty, winien zawierać następujące punkty:

- sprawozdanie Referatu WF Tau;
- sprawozdanie Lidera WF Tau;
- sprawozdanie skarbnika WF Tau;
- wybór Lidera WF Tau;
- wybory dwóch członków Rady WF Tau;
- wystąpienie nowego Lidera WF Tau;
- wolne wnioski.

106. Wszystkie głosowania podczas Kapituły Namiotów są jawne, z wyjątkiem wyborów Lidera i członków Rady WF Tau, które są tajne.

107. Kapituła Namiotów powierza zadanie liczenia głosów komisji skrutacyjnej wyznaczonej przez Radę i Referat WF Tau. Komisja skrutacyjna powinna liczyć trzech członków. Skrutatorzy wyznaczeni zostają spośród obecnych na kapitule członków WF Tau lub spośród obserwatorów.

Art. 1.2. Przyrzeczenia nowo wybranego Lidera WF Tau

108. Nowo wybrany Lider WF Tau tego samego dnia jest zobowiązany w obecności Asystenta Prowincjalnego WF Tau i uczestników Kapituły Namiotów do złożenia następującego przyrzeczenia:

Ja (imię i nazwisko), obdarzony/a zaufaniem Kapituły Namiotów, upraszając Ducha Świętego i Jego uświęcającego działania, zobowiązuję się jak najgorliwiej wypełniać powierzone mi obowiązki do końca trwania kadencji Lidera we Wspólnocie Franciszkańskiej Tau, dając ewangeliczne świadectwo wierności Jezusowi Chrystusowi i Kościołowi Katolickiemu. Święty Franciszku i wy bracia i siostry módlcie się za mnie, abym dochował/a wierności temu przyrzeczeniu. Amen.

Art. 1.3. Przyrzeczenia nowo wybranego Zastępcy lidera WF Tau

109. Nowo wybrani dwaj Zastępcy lidera Rady WF Tau tego samego dnia są zobowiązani w obecności Asystenta Prowincjalnego WF Tau i uczestników Kapituły Namiotów do złożenia następującego przyrzeczenia:

Ja (imię i nazwisko), obdarzony/a zaufaniem Kapituły Namiotów, upraszając Ducha Świętego i Jego uświęcającego działania, zobowiązuję się jak najgorliwiej wypełniać powierzone mi obowiązki do końca trwania kadencji Rady we Wspólnocie Franciszkańskiej Tau, dając ewangeliczne świadectwo wierności Jezusowi Chrystusowi i Kościołowi Katolickiemu. Święty Franciszku i wy bracia i siostry módlcie się za mnie, abym dochował/a wierności temu przyrzeczeniu. Amen.

Art. 2. Rada WF Tau

110. Rada WF Tau zostaje wybrana podczas Kapituły Namiotów. Po zakończeniu Kapituły Namiotów Rada WF Tau staje się znakiem jedności całej Wspólnoty Franciszkańskiej Tau. Jej zadaniem jest zabieganie o jedność, integrowanie całej wspólnoty i koordynowanie jej działania.

111. W duchu odpowiedzialności za całą Wspólnotę Franciszkańską Tau, świeccy członkowie Rady WF Tau współpracują z Referatem WF Tau, wspierając go w sprawach organizacyjnych, technicznych i formacyjnych.

Art. 2.1. Skład Rady WF Tau

112. Radę WF Tau stanowią: Lider WF Tau i dwóch członków, nazywanych także radnymi, wybranych przez Kapitułę Namiotów, którzy pełnią jednocześnie funkcję Zastępców lidera WF Tau. Rada i Referat WF Tau może powierzyć obowiązki skarbnika jednemu z członków Rady WF Tau lub innemu członkowi wspólnoty.

113. Jeżeli w trakcie kadencji zwolni się któraś z funkcji w Radzie

WF Tau, pozostali członkowie Rady WF Tau powinni mianować na to miejsce nową osobę aż do Kapituły Namiotów.

114. Do innych, specjalnych zadań czy funkcji Rada WF Tau może również powołać tak zwanych członków nadzwyczajnych Rady WF Tau, odpowiedzialnych jedynie za wyznaczone im zadania.

115. Rada WF Tau może powołać spośród członków bądź spośród członków honorowych WF Tau dodatkowych członków nadzwyczajnych Rady WF Tau lub animatorów, określając ich posługę w ramach sekcji zadaniowych. Ma prawo zawiesić lub odwołać funkcjonowanie takich sekcji.

Art. 2.2. Kadencja Rady WF Tau

116. Kadencja Rady WF Tau trwa 2 lata. Po ich upływie następuje wybór nowej Rady WF Tau podczas zwyczajnej Kapituły Namiotów.

117. Na wniosek Referatu WF Tau lub Kapituły Namiotów istnieje możliwość przedłużenia kadencji Rady WF Tau o jeden rok. Decyzję o tym podejmuje zwyczajna Kapituła Namiotów zwykłą większością głosów.

118. Członkowie Rady WF Tau nie mogą pełnić funkcji dłużej niż dwie kadencje z rzędu. W wypadku przedłużenia kadencji Rady WF Tau przez Kapitułę Namiotów o kolejny rok, czas ten liczy się od poprzedniej kadencji.

Art. 2.3. Prawa i obowiązki Rady WF Tau

119. Rada WF Tau ma obowiązek ściśle współpracować z Referatem WF Tau.

120. W porozumieniu z Referatem WF Tau inicjuje i koordynuje bieżące działania wspólnoty prowincjalnej WF Tau.

121. Z inicjatywy i pod przewodnictwem Lidera WF Tau spotyka się w ciągu roku duszpasterskiego, aby omówić realizację celów i zadań WF Tau oraz przeanalizować i wydać rozporządzenia w sprawach organizacyjno-formacyjnych.

122. W przypadku, gdy we wspólnocie lokalnej nie ma lidera, wyznacza wraz z Referatem WF Tau Lidera wspólnoty lokalnej WF Tau.

123. Czuwa nad realizacją programu formacji przez wspólnoty lokalne.

124. Rada WF Tau integruje się, umacnia duchowo i wspomaga poprzez szczerą rozmowę, wspólne spotkania, wyjazdy i rekolekcje.

125. Rada WF Tau powinna przynajmniej raz podczas swojej kadencji dokonać wizytacji każdej ze wspólnot lokalnych.

126. Przygotowuje zwyczajną i nadzwyczajną Kapitułę Namiotów oraz rekolekcje i dni skupienia dla wspólnoty prowincjalnej WF Tau.

127. W szczególny sposób troszczy się o nowe wspólnoty lokalne WF Tau.

128. Zalecane jest, aby Rada WF Tau zachęcała i inicjowała spotkania i współpracę z Młodzieżą Franciszkańską Tau, Franciszkańskim Zakonem Świeckich oraz z innymi wspólnotami franciszkańskimi.

129. Rada WF Tau, mając świadomość swojej misji ewangelizacyjnej i budzenia nowych powołań do Wspólnoty Franciszkańskiej Tau, może oddelegować spośród siebie lub spośród innych członków wspólnoty osoby, które wraz z Referatem WF Tau będą tworzyć grupę ewangelizacyjną.

130. Prowadzi wraz z Referatem WF Tau weryfikację:

- wspólnot i liderów lokalnych WF Tau;
- kandydatów na animatorów WF Tau;
- członków honorowych WF Tau.

131. Prowadzi kronikę wspólnoty prowincjalnej WF Tau.

132. Koordynuje funkcjonowanie strony internetowej WF Tau.

133. Pozyskuje finanse potrzebne do działalności Rady WF Tau i nimi dysponuje. Pobiera datki od wspólnot lokalnych WF Tau oraz może pobrać pewną część z opłat za rekolekcje i dni skupienia. Fundusze powinny być wpłacone na konto bankowe WF Tau, zarządzane przez skarbnika i kontrolowane przez Referat i Radę WF Tau.

134. Rada WF Tau wyznacza, spośród członków Rady WF Tau lub grona animatorów, lidera rekolekcji, dni skupienia i innych akcji WF Tau. Jego zadaniem jest przygotowanie zaplecza personalno-technicznego i pomoc organizacyjna w wyżej wymienionych akcjach WF Tau, w porozumieniu z Referatem i Radą WF Tau.

135. Może w porozumieniu z Referatem WF Tau zdecydować o zmianie formacji na dany rok, lub dłuższy okres.

136. Służy radą i pomocą dla Liderów lokalnych WF Tau w realizacji formacji i innych sprawach związanych z pełnioną funkcją.

137. Służy pomocą Referatowi WF Tau w przygotowaniu formacji i jej redagowaniu.

138. Posiada dobrą znajomość niniejszego Statutu. Jego treść jest przedmiotem rozmowy weryfikacyjnej z przedstawicielem Referatu.

Art. 2.4. Odwołanie członków Rady WF Tau

139. W przypadku, kiedy któryś z członków Rady WF Tau z poważnych przyczyn przestaje pełnić swoje funkcje, pozostali członkowie Rady WF Tau przejmują jego obowiązki w porozumieniu z Referatem WF Tau. Natomiast w przypadku, kiedy wszyscy członkowie Rady WF Tau przestają pełnić swoje funkcje, ich rolę przejmuje Referat WF Tau do czasu zwołania nadzwyczajnej Kapituły Namiotów.

140. Jeśli Lider WF Tau umyślnie zaniedbuje wykonywanie swoich obowiązków, to zostaje pozbawiony swojej funkcji i wykluczony z Rady WF Tau decyzją Referatu WF Tau. Jego funkcję obejmuje jeden z zastępców lidera WF Tau.

141. Jeśli Zastępca lidera WF Tau umyślnie zaniedbuje wykonywanie swoich obowiązków, to zostaje z niej wykluczony decyzją Referatu WF Tau, w porozumieniu z pozostałymi członkami Rady WF Tau.

142. W przypadku, kiedy cała Rada WF Tau przez zaniedbanie notorycznie i w istotnych sprawach nie wywiązuje się z powierzonych jej obowiązków, Referat WF Tau powinien złożyć wotum nieufności w stosunku do Rady WF Tau i pozbawić ją sprawowania wykonywanej funkcji. Jej rolę przejmuje Referat WF Tau do czasu zwołania nadzwyczajnej Kapituły Namiotów.

143. Członek Rady WF Tau ma prawo złożyć rezygnację z ważnych powodów z pełnionej funkcji na ręce Referatu WF Tau. Decyzję o przyjęciu rezygnacji podejmuje Referat WF Tau.

Art. 3. Lider prowincjalny i Zastępca lidera WF Tau

144. Lider wspólnoty prowincjalnej WF Tau i Zastępca lidera pogłębia świadomość swojego uczestnictwa w misji Chrystusa i jest zobowiązany bardziej zaangażować się w swoją osobistą formację i w dawanie świadectwa wiary we wspólnocie.

Art. 3.1. Wybór Lidera prowincjalnego WF Tau i członków Rady WF Tau

145. Prawo czynne do wyboru Lidera WF Tau i członków Rady WF Tau mają członkowie WF Tau obecni na Kapitule Namiotów, Referat WF Tau oraz inni, którym Kapituła Namiotów dała takie prawo.

146. Prawo bierne do wyboru na Lidera i członków Rady WF Tau mają wszyscy członkowie WF Tau, z uwzględnieniem pkt. 149.

147. W przypadku wyboru osoby nieobecnej na Kapitule Namiotów, należy natychmiast się z nią skontaktować i uzyskać jej zgodę na objęcie funkcji.

148. Jeżeli kontakt z wybraną osobą jest niemożliwy lub nie uda się nawiązać kontaktu, bądź zabraknie wyrażenia zgody, wybór jest nieważny i należy go powtórzyć.

149. Na Lidera WF Tau może być wybrany członek WF Tau, który co najmniej przez rok brał czynny udział w życiu wspólnoty prowincjalnej i lokalnej, włączając się w przygotowanie spotkań.

150. Liderem WF Tau zostaje osoba, która otrzymała bezwzględną większość głosów. W sytuacji, gdy Lider WF Tau nie zostanie wyłoniony w pierwszym głosowaniu, następuje druga tura głosowania, w której biorą udział dwaj kandydaci, którzy otrzymali największą liczbę głosów. W przypadku identycznej liczby głosów po drugiej turze, liderem WF Tau zostaje ta osoba, która jest dłużej we wspólnocie. W sytuacji, gdy obaj kandydaci mają ten sam staż we wspólnocie, W sytuacji, gdy obaj kandydaci mają ten sam staż we wspólnocie liderem WF tau zostaje osoba starsza wiekiem. Głosy oddane nieważnie nie są brane pod uwagę przy liczeniu głosów.

151. W przypadku, gdy osoba wybrana przez Kapitułę Namiotów na Lidera WF Tau bądź członka Rady WF Tau odmawia przyjęcia funkcji, prowadzący Kapitułę Namiotów zarządza głosowanie uzupełniające.

152. W razie jakichkolwiek niejasności proceduralnych sytuację wyjaśnia Referat WF Tau w porozumieniu z prowadzącym Kapitułę Namiotów.

153. Obowiązkiem ustępującego Lidera WF Tau jest wprowadzenie nowo wybranego Lidera w obowiązki związane z posługą oraz pomoc doradcza w pierwszych trzech miesiącach obejmowania nowych obowiązków.

Art. 3.2. Wybór Zastępcy lidera prowincjalnego WF Tau

154. Dwaj zastępcy lidera WF Tau są jednocześnie członkami Rady WF Tau. Zostają nimi ci dwaj członkowie wspólnoty, którzy podczas osobnych głosowań otrzymali największą liczbę głosów. Procedura jest identyczna jak w przypadku wyboru Lidera WF Tau.

155. Na zastępcę lidera WF Tau może być wybrany członek WF Tau, który co najmniej przez rok brał czynny udział w życiu wspólnoty prowincjalnej i lokalnej, włączając się w przygotowanie spotkań.

Art. 4. Rada i Lider wspólnoty lokalnej WF Tau

156. Do Rady wspólnoty lokalnej WF Tau należą: Asystent Lokalny WF Tau, Lider lokalny oraz Zastępca lidera lokalnego.

Art. 4.1. Rada wspólnoty lokalnej WF Tau

157. Rada wspólnoty lokalnej WF Tau w ścisłej więzi z Referatem i Radą WF Tau koordynuje funkcjonowanie, formację oraz działalność wspólnoty lokalnej WF Tau.

158. Rada wspólnoty lokalnej WF Tau ustala harmonogram spotkań wspólnoty w ciągu roku formacyjnego i zajmuje się sprawami bieżącymi wspólnoty.

Art. 4.2. Lider i Zastępca lidera wspólnoty lokalnej WF Tau

159. Lider i Zastępca lidera wspólnoty lokalnej WF Tau pogłębiają świadomość swojego uczestnictwa w misji Chrystusa i są zobowiązani bardziej zaangażować się w swoją osobistą formację i dawanie świadectwa wiary we wspólnocie.

Art. 4.3. Wybór Lidera i Zastępcy lidera wspólnoty lokalnej WF Tau

160. Wszyscy członkowie wspólnoty lokalnej, gromadząc się na kapitule wyborczej, wybierają w tajnym głosowaniu lidera wspólnoty lokalnej WF Tau. O wyborze nowego lidera należy poinformować Referat i Radę WF Tau w ciągu tygodnia od wyboru.

161. Kapituła wyborcza powinna odbyć się we wrześniu (po ostatnim turnusie rekolekcji wakacyjnych wspólnoty, a przed rozpoczęciem nowego roku formacyjnego, czyli przed 1 października).

162. Ustępujący Lider lokalny albo osoba przez niego wyznaczona przedstawia zasady głosowania i wraz z Asystentem Lokalnym WF Tau czuwa nad jego prawidłowym przebiegiem.

163. Na Lidera lokalnego i Zastępcę lidera może być wybrany członek WF Tau, który co najmniej przez rok brał czynny udział w życiu wspólnoty lokalnej, włączając się w przygotowanie spotkań.

164. Liderem lokalnym nie może zostać osoba, która jest członkiem Rady WF Tau.

165. Lider lokalnej wspólnoty WF Tau wybierany jest bezwzględną większością głosów przy obecności przynajmniej połowy członków wspólnoty lokalnej. W sytuacji, gdy Lider lokalny nie zostanie wyłoniony w pierwszym głosowaniu, następuje druga tura głosowania, w której biorą udział dwaj kandydaci, którzy otrzymali największą liczbę głosów. W przypadku identycznej liczby głosów po drugiej turze, liderem lokalnym WF Tau zostaje ta osoba, która jest dłużej we wspólnocie. W sytuacji, gdy obaj kandydaci mają ten sam staż we wspólnocie liderem lokalnym WF tau zostaje osoba starsza wiekiem. Głosy oddane nieważnie nie są brane pod uwagę przy liczeniu głosów.

166. Formację Liderów lokalnych oraz Zastępców liderów lokalnych WF Tau wyraża treść złożonego przez nich przyrzeczenia. Składa się je na okres dwóch lat, w obecności Asystenta Prowincjalnego lub Asystenta Lokalnego WF Tau oraz członków wspólnoty lokalnej po lokalnej kapitule wyborczej albo też na innym spotkaniu, wyznaczonym przez Asystenta Prowincjalnego lub Asystenta Lokalnego WF Tau.

167. Treść przyrzeczenia:

Ja (imię i nazwisko), obdarzony/a zaufaniem Kapituły lokalnej, zobowiązuję się jak najgorliwiej wypełniać powierzone mi obowiązki do końca trwania kadencji Rady w lokalnej Wspólnocie Franciszkańskiej Tau. dając ewangeliczne świadectwo wierności Jezusowi Chrystusowi i Kościołowi Katolickiemu. Tak mi dopomóż Panie Boże w Trójcy Jedynej i wszyscy święci.

168. Kadencja Lidera i Zastępcy lidera wspólnoty lokalnej WF Tau trwa dwa lata.

169. Lider lokalny nie może pełnić funkcji dłużej niż dwie kadencje z rzędu.

170. Obowiązkiem ustępującego Lidera wspólnoty lokalnej WF Tau jest wprowadzenie nowo wybranego Lidera w obowiązki związane z posługą oraz pomoc doradcza w pierwszych trzech miesiącach obejmowania nowych obowiązków.

Art. 4.4. Nowe wspólnoty lokalne WF Tau i wybór Lidera lokalnego oraz Zastępcy lidera lokalnego WF Tau

171. W przypadku nowo powstałej wspólnoty lokalnej WF Tau, zaraz po jej utworzeniu wspólnota wybiera spośród siebie Lidera wspólnoty lokalnej WF Tau, który potem, w porozumieniu z Asystentem Lokalnym WF Tau, zostaje przedstawiony Referatowi i Radzie WF Tau.

172. Jeżeli nowa wspólnota lokalna ma mniej niż 6 osób, wspólnota wybiera spośród siebie osobę do kontaktu z Referatem i Radą WF Tau lub zostaje ona mianowana przez Referat i Radę WF Tau na czas określony.

Art. 4.5. Odwołanie i rezygnacja Lidera lokalnego WF Tau oraz Zastępcy lidera lokalnego WF Tau

173. Referat i Rada WF Tau lub Asystent Lokalny WF Tau, pozostając we wzajemnym kontakcie i porozumieniu, mogą odwołać Lidera lokalnego z własnej inicjatywy lub na wniosek wspólnoty lokalnej, po upływie co najmniej 5 miesięcy od zatwierdzenia wyboru, gdy ten w sposób rażący nie wywiązuje się ze swoich obowiązków, daje antyświadcstwo życia moralnego i chrześcijańskiego.

174. Wspólnota lokalna może poprosić o odwołanie Lidera lokalnego. Wniosek zostaje sformułowany podczas kapituły lokalnej i musi być poparty podczas głosowania przynajmniej przez 3/4 członków wspólnoty. Wniosek taki można wysunąć z bardzo ważnych przyczyn po upływie minimum 5 miesięcy od zatwierdzenia wyboru Lidera lokalnego. Po przegłosowaniu wniosku, Asystent Lokalny WF Tau przekazuje go do Referatu i Rady WF Tau.

175. Referat i Rada WF Tau po otrzymaniu wniosku o odwołanie lidera lokalnego z troską i odpowiedzialnością podejmują natychmiastowe kroki, by zbadać i wyjaśnić sytuację. Wniosek może być rozpatrzony dopiero po odbyciu stosownych rozmów ze stronami zainteresowanymi we wspólnotie lokalnej. W przypadku dużego konfliktu wewnątrz wspólnoty lokalnej i niemożliwości zwołania kapituły lokalnej, sprawę przejmuje Referat i Rada WF Tau, które decydują o sposobie rozwiązania konfliktu.

176. Lider lokalny z ważnych przyczyn może złożyć rezygnację z pełnionej funkcji. Składa ją na ręce Rady WF Tau, która wraz z Referatem WF Tau rozpatruje sprawę. Rada WF Tau może przyjąć rezygnację i ustanowić osobę pełniącą obowiązki lidera lub odmówić przyjęcia rezygnacji.

Art. 4.6. Prawa i obowiązki Lidera wspólnoty lokalnej WF Tau

177. Lider wspólnoty lokalnej WF Tau pogłębia świadomość swojego uczestnictwa w misji Chrystusa i jest zobowiązany bardziej zaangażować się w swoją osobistą formację i dawanie świadectwa wiary we wspólnocie:

- służy wspólnocie i buduje w niej więzi braterstwa i przyjaźni;
- przewodniczy Radzie wspólnoty lokalnej;
- rozwiązuje konflikty we wspólnocie;
- w miarę swoich możliwości troszczy się o rozwój duchowy i osobowy członków tej wspólnoty;
- animuje i koordynuje działania wspólnoty lokalnej WF Tau, także te zewnętrzne w parafii;
- reprezentuje wspólnotę lokalną WF Tau na spotkaniach prowincjalnych WF Tau, w parafii i na spotkaniach z innymi wspólnotami;
- czuwa nad budowaniem więzi między wspólnotami w parafii;
- buduje więź jedności między swoją wspólnotą lokalną a całą wspólnotą WF Tau;
- ściśle współpracuje z Asystentem Lokalnym WF Tau, Referatem i Radą WF Tau;
- realizuje przyjęty program formacji;
- wyznacza animatorów do prowadzenia spotkań tygodniowych;
- wyznacza osoby odpowiedzialne do kierowania sekcjami zadaniowymi;
- dba o finanse, dostarczając Radzie WF Tau ustalony przez wspólnotę lokalną dattek; może delegować do tego zadania inną odpowiednią osobę spośród członków wspólnoty lokalnej WF Tau;
- wraz z Radą lokalną organizuje dni skupienia wspólnoty lokalnej;
- zwołuje przynajmniej dwa razy do roku kapitułę lokalną, a raz na dwa lata zwołuje lokalną kapitułę wyborczą;
- odpowiada za redagowanie lokalnej kroniki oraz aktualizuje informacje o wspólnocie lokalnej na stronie internetowej WF Tau; może do tych zadań delegować inne osoby ze wspólnoty;
- przyjmuje sympatyków do wspólnoty lokalnej.

178. Lider lokalny ma obowiązek uczestniczyć w Kapitulie Namiotów.

179. Wraz z Asystentem Lokalnym WF Tau weryfikuje członków wspólnoty lokalnej WF Tau, a także proponuje delegatów na Kapitułę Namiotów.

180. Osobiście lub przez wyznaczone osoby troszczy się o sympatyków i o pozyskanie nowych członków do Wspólnoty Franciszkańskiej Tau.

181. Ma obowiązek pomagać w przygotowaniu i prowadzeniu różnych spotkań braterskich, dni skupienia, rekolekcji WF Tau odbywających się w ciągu całego roku.

182. Ma głos doradczy wobec Rady WF Tau.

183. Jest koordynatorem oraz wsparciem w różnych pomysłach i inicjatywach członków w swojej wspólnotie lokalnej.

184. Może wyznaczyć spośród członków wspólnoty lokalnej animatorów do prowadzenia osobnych lub dodatkowych spotkań dla sympatyków.

185. Posiada dobrą znajomość niniejszego Statutu. Jego treść jest przedmiotem rozmowy weryfikacyjnej z przedstawicielem Referatu i Rady WF Tau.

Art. 4.7. Prawa i obowiązki Zastępcy lidera wspólnoty lokalnej WF Tau

186. Zastępca lidera wspólnoty lokalnej WF Tau:

- współtworzy wraz z Asystentem Lokalnym WF Tau i Liderem Radę lokalną;
- służy wspólnotie oraz buduje w niej więzi braterstwa i przyjaźni;
- w miarę swoich możliwości troszczy się o rozwój duchowy i osobowy członków wspólnoty lokalnej;
- buduje więź jedności między swoją wspólnotą lokalną a całą wspólnotą WF Tau;
- realizuje przyjęty program formacji;
- troszczy się o sympatyków i o pozyskanie nowych członków do wspólnoty WF Tau;
- wspiera Lidera lokalnego w pełnionej posłudze;
- w razie nieobecności Lidera lokalnego koordynuje spotkania formacyjne.

187. Posiada dobrą znajomość niniejszego Statutu. Jego treść jest przedmiotem rozmowy weryfikacyjnej z przedstawicielem Referatu i Rady WF Tau.

Art. 5. Animator WF Tau

188. Animator jest członkiem WF Tau, który zostaje oddelegowany do wypełniania szczególnych funkcji organizacyjnych lub formacyjnych wewnątrz wspólnoty prowincjalnej lub lokalnej.

189. Jest wybierany spośród członków wspólnot lokalnych WF Tau. Szczególny głos w proponowaniu kandydata na animatora ze wspólnoty lokalnej WF Tau mają Asystent Lokalny WF Tau i Lider lokalny.

190. Animatorem może zostać osoba, która od minimum dwóch lat jest członkiem WF Tau i która co najmniej przez rok brała czynny udział w życiu wspólnoty prowincjalnej i lokalnej.

Art. 5.1. Prawa i obowiązki Animatora WF Tau

191. Jako członek WF Tau ma te same prawa i obowiązki co inni członkowie wspólnoty. Powinien jednak bardziej angażować się w swoją osobistą formację i w dawanie świadectwa wiary oraz w życie wspólnoty. Animator:

- aktywnie uczestniczy w życiu wspólnoty prowincjalnej i lokalnej WF Tau;
- ma obowiązek pomagać w różnych spotkaniach formacyjnych, dniach skupienia i rekolekcjach organizowanych w ciągu całego roku;
- czuwa nad budowaniem więzi między wspólnotami lokalnymi;
- ma obowiązek należeć do sekcji zadaniowych;
- za zgodą Lidera lokalnego może prowadzić spotkania formacyjne we wspólnocie lokalnej;
- posiada dobrą znajomość niniejszego Statutu Jego treść jest przedmiotem rozmowy weryfikacyjnej z przedstawicielem Referatu i Rady WF Tau.

Art. 6. Delegat WF Tau

192. Delegatem na Kapitułę Namiotów może być członek WF Tau wybrany przez wspólnotę lokalną lub wyznaczony przez Radę lokalną WF Tau. Liczba delegatów zależy od liczby członków będących we wspólnocie lokalnej:

- wspólnota do 10 członków włącznie - 1 delegat;
- wspólnota od 11 do 20 członków włącznie - 2 delegatów;
- wspólnota powyżej 20 członków - 3 delegatów.

193. Delegaci mają bierne i czynne prawo głosu w trakcie Kapituły Namiotów, z uwzględnieniem pkt. 149.

Art. 7. Skarbnik WF Tau

194. Skarbnikiem prowincjalnym WF Tau może zostać członek Rady WF Tau lub osoba wyznaczona przez Referat i Radę WF Tau spośród członków WF Tau.

195. Skarbnikiem wspólnoty lokalnej może zostać członek WF Tau wybrany w jawnym głosowaniu lub wyznaczony przez Radę lokalną WF Tau.

196. Osoba, która będzie sprawowała funkcję skarbnika, powinna być godna zaufania i przynajmniej od roku być członkiem WF Tau.

Art. 7.1. Obowiązki skarbnika WF Tau

197. Skarbnik prowincjalny i lokalny:

- z należytą dbałością zarządza finansami wspólnoty;
- prowadzi księgę wpływów i wydatków;
- czuwa nad prawidłowością rozliczeń i rozporządzeń majątkowych;
- przygotowuje sprawozdania finansowe;

198. Skarbnik wspólnoty prowincjalnej składa sprawozdanie finansowe raz w roku wobec zwyczajnej Kapituły Namiotów, gdy w danym roku nie ma zwyczajnej Kapituły Namiotów składa sprawozdanie finansowe wobec Rady WF Tau. Rada WF Tau może też zdecydować o innym terminie złożenia sprawozdania finansowego.

199. Skarbnik lokalny raz do roku na kapitule wspólnoty lokalnej przedstawia sprawozdanie z całości działalności finansowej od poprzedniego sprawozdania, a na prośbę Rady lokalnej WF Tau przygotowuje sprawozdanie finansowe w dowolnym terminie.

200. Jałmużna jest dobrowolną ofiarą na rzecz wspólnoty, np. 5% dochodów. Pieniądze te służą wspólnocie (m.in. na dofinansowanie rekolekcji, akcje misyjne, działalność wspólnoty prowincjalnej) oraz ubogim, a także są elementem formacyjnym, kształtującym podejście do spraw materialnych. Na zakończenie roku formacyjnego wszystkie pozostałe pieniądze wspólnoty prowincjalnej i wspólnot lokalnych są przeznaczone na cel charytatywny.

Art. 8. Członek WF Tau

201. Członkiem WF Tau staje się osoba dorosła, która uczestniczyła w wakacyjnych rekolekcjach formacyjnych i wyraziła pragnienie wejścia na franciszkańską drogę nawrócenia we Wspólnocie Franciszkańskiej Tau.

Art. 8.1. Prawa i obowiązki członka WF Tau

202. Członek WF Tau:

- ma obowiązek uczestniczenia w spotkaniach modlitewnych, formacyjnych, ewangelizacyjnych itp. organizowanych przez wspólnotę i odbywających się w ciągu całego roku;
- ma prawo i obowiązek uczestniczyć w formacji wspólnotowej oraz powinien indywidualnie rozwijać swoją wiarę i duchowość;
- ma obowiązek uczestniczenia w przynajmniej jednych, kolejnych rekolekcjach formacyjnych odbywających się w czasie wakacji i w dniach skupienia organizowanych w trakcie trwania roku formacyjnego; jeśli istnieją poważne przeszkody, powinien poinformować o tym fakcie Lidera wspólnoty lokalnej;

- ma obowiązek aktywnie uczestniczyć w życiu wspólnoty lokalnej WF Tau i zabiegać o pozyskiwanie nowych członków do WF Tau;
- ma obowiązek składania comiesięcznej ofiary na cele wspólnoty lokalnej w wysokości ustalonej na kapitule wspólnoty lokalnej;
- składa dobrowolną ofiarę pieniężną na potrzeby wspólnoty prowincjalnej WF Tau;
- ma prawo wyboru Lidera i Zastępcy lidera wspólnoty lokalnej WF Tau;
- ma prawo uczestniczyć w sekcjach zadaniowych;
- wyznaczony przez Lidera lokalnego może prowadzić spotkanie dla członków lub sympatyków;
- ma obowiązek dawania świadectwa wiary;
- posiada dobrą znajomość niniejszego Statutu Jego treść jest przedmiotem rozmowy weryfikacyjnej z Asystentami.

Art. 9. Członek honorowy WF Tau

203. Członkowie WF Tau, którzy z różnych powodów życiowych znaleźli się z dala od wspólnoty lokalnej WF Tau (np. przeprowadzka) lub wstąpili do innej wspólnoty kanonicznej (np. Zakon) za zgodą Referatu i Rady WF Tau mają możliwość pozostania we Wspólnocie Franciszkańskiej Tau i kontynuowania drogi franciszkańskiego nawrócenia, jako członkowie honorowi WF Tau. Aby zostać członkiem honorowym WF Tau należy wyrazić taką chęć na piśmie wobec Rady WF Tau, która rozpatruje prośbę.

204. Zakres praw i obowiązków członków honorowych WF Tau określa Referat i Rada WF Tau.

205. Członkowie honorowi WF Tau są zaproszeni do bezpośredniej współpracy z Referatem i Radą WF Tau. Ich corocznej weryfikacji dokonuje Referat i Rada WF Tau.

206. Referat i Rada WF Tau mają prawo odwołać członka honorowego.

207. Członek honorowy WF Tau nie ma głosu biernego ani czynnego podczas Kapituły Namiotów. Posiada jedynie głos doradczy.

208. Wskazane jest, aby uczestniczył w akcjach i spotkaniach we wspólnocie prowincjalnej i lokalnej organizowanych przez WF Tau o charakterze: rekolekcyjnym, ewangelizacyjnym lub integracyjnym.

Art. 10. Sympatyk WF Tau

209. Sympatyk WF Tau to osoba, która pragnie zapoznać się z duchowością franciszkańską. Nie jest jeszcze członkiem WF Tau, lecz łączy się z nią duchowo.

210. Sympatykiem WF Tau można pozostać nie dłużej niż 2 lata. Po upływie tego czasu należy podjąć decyzję o wejściu lub nie na drogę formacji we Wspólnocie Franciszkańskiej Tau.

211. Sympatyk WF Tau ma prawo uczestniczyć w ciągu całego roku w spotkaniach WF Tau, które mają charakter modlitewny, formacyjny i ewangelizacyjny.

212. Jeżeli do wspólnoty lokalnej WF Tau dołącza grupa sympatyków pragnących stać się członkami WF Tau w liczbie trzech i więcej, i w czasie dłuższym niż 6 miesięcy przed rekolekcjami wakacyjnymi, to można stworzyć dla nich oddzielną grupę, prowadzoną przez Asystenta Lokalnego WF Tau, Lidera wspólnoty lokalnej WF Tau albo animatora wyznaczonego przez Asystenta Lokalnego WF Tau lub Lidera lokalnego wspólnoty lokalnej WF Tau, w której będą przechodzić wstępną formację do Wspólnoty Franciszkańskiej Tau.

213. Podczas tych spotkań sympatyk poznaje i pogłębia podstawowe prawdy wiary, kerygmat, dowiaduje się o duchowości franciszkańsko-kapucyńskiej wspólnoty, uczy się korzystania z brewiarza i uczestniczenia w życiu wspólnoty.

214. Sympatyk WF Tau jest gorąco zaproszony na następujące spotkania:

- rekolekcje wprowadzające „Spoleto Tau” oraz „W głąb przez znak Tau” i dni skupienia;
- spotkania modlitewne i formacyjne;
- wyjazdy i spotkania integracyjne;
- akcje ewangelizacyjne wspólnoty lokalnej;
- inne.

215. Po minimum 5 miesiącach uczestniczenia w życiu wspólnoty lokalnej, wyrażeniu chęci bycia w przyszłości członkiem WF Tau i weryfikacji przez Asystenta Lokalnego WF Tau i Lidera lokalnego WF Tau, sympatyk może zostać przyjęty do wspólnoty lokalnej WF Tau. Jednocześnie zobowiązuje się do uczestniczenia w najbliższych rekolekcjach „Spoleto Tau” oraz „W głąb przez znak Tau” lub innych najbliższych czasowo wakacyjnych rekolekcjach formacyjnych WF Tau.

216. Udział w wakacyjnych rekolekcjach formacyjnych „Spoleto Tau” i „W głąb przez znak Tau” jest dla sympatyka, obok wyrażenia na nich pragnienia uczestniczenia w życiu wspólnoty, elementem niezbędnym do członkostwa w WF Tau.

Art. 11. Sekcje zadaniowe WF Tau

217. Sekcje zadaniowe w WF Tau mają na celu rozwijanie zdolności i zainteresowań członków wspólnoty w poszczególnych dziedzinach, aby mogli wszechstronnie kształtować swoją osobowość, wyrażać duchowość franciszkańską, którą żyją, jak również, aby mogli jeszcze lepiej posługiwać wewnątrz WF Tau, wspólnocie Kościoła i innym ludziom.

218. Sekcjom zadaniowym przewodniczy Referat i Rada WF Tau albo przydzielony przez nich animator. Sekcje zadaniowe, za zgodą Referatu i Rady WF Tau, mają prawo organizować swoje programy, wyjazdy, akcje, spotkania oraz podejmować różne zadania rozwijające umiejętności duchowe, intelektualne, artystyczne i fizyczne. Sekcja składa się z minimum trzech osób.

219. We Wspólnocie Franciszkańskiej Tau mogą istnieć następujące sekcje zadaniowe:

- sekcja modlitewna;
- sekcja ewangelizacyjna;
- sekcja rodzinna/dziecięca;
- sekcja liturgiczna;
- sekcja charytatywna;
- sekcja misyjna;
- sekcja rekolekcyjna;
- sekcja animatorska;
- sekcja muzyczna;
- sekcja techniczno-organizacyjna;
- sekcja informacyjno-redaktorska;
- sekcja medyczno-samarytańska;
- sekcja edukacyjno-szkoleniowa;
- sekcja sportowo-turystyczna;
- sekcja ekologiczna;
- sekcja artystyczna;
- sekcja gospodarczo-kulinarna;
- sekcja do spraw współpracy międzynarodowej;
- inne.

Art. 12. Weryfikacja Lidera wspólnoty lokalnej WF Tau, animatora WF Tau, członka WF Tau oraz sympatyka WF Tau

220. Weryfikacja polega na ocenie rozwoju duchowego i osobowego, który leży u podstaw osobistego nawrócenia każdego należącego do Wspólnoty Franciszkańskiej Tau. Osoby upoważnione do weryfikacji nie powinny obawiać się usunąć z WF Tau animatorów, członków lub sympatyków, jeżeli któryś z nich rozbija wspólnotę, nie spełnia wskazanych wymagań lub nie wypełnia należycie swoich obowiązków. Jednocześnie weryfikacja przebiega w duchu miłości, braterskiego wsparcia i w razie potrzeby ewangelicznego napomnienia.

Art. 12.1. Podstawy weryfikacji

221. Weryfikacja dokonuje się co roku na podstawie:

- rozwoju religijno - duchowego;
- posłuszeństwa Kościołowi Katolickiemu;
- postawy moralnej zgodnej z etyką Kościoła Katolickiego;
- sposobu pełnienia obowiązków zawartych w niniejszym Statucie WF Tau;
- zaangażowania we wspólnotę lokalnej WF Tau w ciągu roku;
- uczestnictwa w spotkaniach formacyjnych wspólnoty lokalnej WF Tau;
- uczestnictwa w rekolekcjach letnich i w dniach skupienia WF Tau;
- zaangażowania się podczas rekolekcji i spotkań WF Tau.

222. Na letnich rekolekcjach formacyjnych dokonują się tzw. *skrutinia*. Jest to weryfikacja poszczególnych członków WF Tau, mająca na celu ocenić ich współpracę z łaską Bożą. Dokonuje się ona podczas indywidualnych rozmów z Asystentem Prowincjalnym WF Tau albo z innym kapłanem przez niego wyznaczonym.

Art. 12.2. Weryfikacja Lidera lokalnego WF Tau

223. Jeśli Lider wspólnoty lokalnej WF Tau nie wykonuje swoich obowiązków określonych w Statucie lub nie uczestniczy w spotkaniach, na mocy decyzji Referatu i Rady WF Tau w porozumieniu z Asystentem Lokalnym WF Tau, przestaje pełnić funkcję Lidera wspólnoty lokalnej WF Tau, pozostając jednak dalej członkiem WF Tau. Weryfikacja dokonuje się podczas spotkań Referatu i Rady WF Tau w ciągu całego roku.

Art. 12.3. Weryfikacja animatora WF Tau

224. Weryfikacja animatora WF Tau dokonuje się podczas spotkań Referatu i Rady WF Tau w ciągu całego roku.

225. Jeśli animator WF Tau nie wykonuje swoich obowiązków określonych w Statucie, lub nie uczestniczy w spotkaniach, na mocy decyzji Referatu i Rady WF Tau, w porozumieniu z Asystentem Lokalnym WF Tau, przestaje pełnić funkcję animatora WF Tau, pozostając jednak dalej członkiem WF Tau.

Art. 12.4. Weryfikacja członka należącego do wspólnoty lokalnej WF Tau

226. Jeśli członek WF Tau bez poważnej przyczyny i bez usprawiedliwienia nie uczestniczy w letnich rekolekcjach formacyjnych, powinien zostać poddany weryfikacji przez Referat i Radę WF Tau. Powinno się szukać rozwiązania w braterskim dialogu. Członek WF Tau powinien otrzymać upomnienie braterskie. Może także stracić członkostwo, stając się sympatykiem na mocy decyzji Referatu i Rady WF Tau.

227. Weryfikacji dokonuje się po ostatnim letnim turnusie rekolekcji formacyjnych.

228. Jeśli członek WF Tau nie uczestniczy systematycznie w spotkaniach wspólnoty lokalnej WF Tau, powinien zostać poddany weryfikacji przez Radę lokalną WF Tau. Powinno się szukać rozwiązania w braterskim dialogu. Członek WF Tau powinien otrzymać upomnienie braterskie. Może także stracić członkostwo, stając się sympatykiem na mocy decyzji Asystenta Lokalnego WF Tau bądź też Referatu i Rady WF Tau.

229. Weryfikacja ta może być dokonana w ciągu całego roku.

Art. 12.5. Weryfikacja sympatyka na członka WF Tau

230. Weryfikacji sympatyka WF Tau dokonują podczas rekolekcji wakacyjnych: Asystent Prowincjalny WF Tau, Rada WF Tau lub kapłan prowadzący rekolekcje. Głos decydujący ma Asystent Prowincjalny WF Tau albo osoba przez niego delegowana. Jeżeli kandydat na członka WF Tau był sympatykiem wspólnoty lokalnej WF Tau, to Asystent Lokalny WF Tau oraz Lider wspólnoty lokalnej WF Tau wyrażają swoją opinię na temat przynależności tej osoby do WF Tau i wyrażają zgodę lub nie na złożenie zobowiązania.

ROZDZIAŁ III

Relacje WF Tau do Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, Młodzieży Franciszkańskiej Tau oraz do innych ruchów i wspólnot franciszkańskich w Polsce i za granicą

231. Wspólnota Franciszkańska Tau łączy się duchowo z całą rodziną franciszkańską w Polsce i za granicą, tak poprzez Zakon Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej, dzięki którym ma udział w charyzmacie franciszkańskim, jak i poprzez duchowość franciszkańską, którą żyje, pielęgnuje i propaguje.

232. Zachęca się wszystkich członków WF Tau do otwartości i współpracy z wszystkimi zakonami, ruchami i grupami inspirującymi się duchowością franciszkańską.

Art. 1. Relacje do Franciszkańskiego Zakonu Świeckich

233. Wspólnota Franciszkańska Tau, opierając po części swoją formację na Regule Franciszkańskiego Zakonu Świeckich zatwierdzonej przez papieża Pawła VI, ma duchową łączność z Franciszkańskim Zakonem Świeckich. Pozostaje jednocześnie całkowicie od niego niezależna formacyjnie i organizacyjnie.

234. Członek kanonicznego FZŚ nie może być równocześnie pełnoprawnym członkiem WF Tau. Może natomiast być, za zgodą Referatu i Rady WF Tau, członkiem honorowym WF Tau, bez prawa do decydowania o sprawach WF Tau i bez prawa głosu podczas wyborów. Posiada natomiast głos doradczy.

235. Członkowie FZŚ mogą uczestniczyć w spotkaniach, akcjach, dniach skupienia i rekolekcjach prowadzonych przez WF Tau na wszystkich poziomach.

236. Przedstawiciel Referatu WF Tau może uczestniczyć w spotkaniach i kapitułach FZŚ jeśli zostanie na nie zaproszony.

Art. 2. Relacje do Młodzieży Franciszkańskiej Tau

237. Wspólnota Franciszkańska Tau jest ściśle zjednoczona duchowo z Młodzieżą Franciszkańską Tau (MF Tau), z której pierwotnie się narodziła. Zachowując braterskie więzy, obie wspólnoty posiadają odrębną tożsamość i niezależność działania.

238. WF Tau współpracuje z MF Tau na polu formacji, działalności duszpasterskiej oraz apostołskiej. Wskazane jest, aby dzielić się doświadczeniem i duchem z młodzieżą, jednocześnie ucząc się od niej zapału, gorliwości, pomysłowości i otwarcia na współczesny świat.

239. Delegat WF, jeśli zostanie zaproszony, Tau powinien uczestniczyć w zwyczajnej Kapitułce Namiotów MF Tau, a delegat MF Tau jest zaproszony na zwyczajną Kapitułę Namiotów WF Tau.

240. Zachęca się Radę WF Tau oraz Rady wspólnot lokalnych WF Tau do częstych kontaktów i współpracy z MF Tau, do organizowania wspólnej modlitwy, spotkań, dni skupienia, rekolekcji, akcji duszpasterskich i ewangelizacyjnych czy integracyjnych.

Art. 3. Relacje do innych ruchów franciszkańskich i wspólnot Młodzieży Franciszkańskiej w Polsce i za granicą

241. WF Tau, poszukując dróg jedności w duchu franciszkańskim, szanuje tożsamość i odrębność innych franciszkańskich ruchów oraz franciszkańskich wspólnot, pozostając jednocześnie względem nich niezależną pod względem formacyjno-organizacyjnym.

242. Zachęca się Radę WF Tau do coraz głębszego rozwijania kontaktów i współpracy z Federacją Młodzieży Franciszkańskiej w Polsce.

243. W ramach współpracy z ruchami i wspólnotami Młodzieży Franciszkańskiej, Rada WF Tau i Rady wspólnot lokalnych WF Tau mogą wspólnie z nimi organizować dni skupienia, rekolekcje oraz akcje duszpasterskie, charytatywne lub ewangelizacyjne.

CZĘŚĆ V

DZIAŁALNOŚĆ I APOSTOLSTWO WF TAU

ROZDZIAŁ I

Działalność i apostołstwo wspólnoty prowincjalnej WF Tau

Art. 1. Ewangelizacja

244. Upodabniając się do Jezusa Chrystusa w duchu świętego Franciszka, WF Tau poprzez własną formację pomagającą w procesie nawrócenia pragnie dawać świadectwo miłości życiem, słowem, czynem, i w ten sposób oddziaływać na innych.

245. Cała Wspólnota Franciszkańska Tau, odpowiadając na znaki czasu i wezwaniu Kościoła Katolickiego, pragnie nieść Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie do rodzin oraz środowisk nauki i pracy. Do tej misji przygotowuje się poprzez formację, a w szczególny sposób poprzez pracę w sekcjach ewangelizacyjnych. Razem z Referatem WF Tau bierze udział w przygotowaniu i przeprowadzeniu rekolekcji w duchu nowej ewangelizacji. Mogą one przybrać różną formę, w zależności od potrzeb.

Art. 2. Posługa na rzecz wspólnoty prowincjalnej WF Tau

246. Posługa na rzecz wspólnoty prowincjalnej WF Tau polega na:

- organizacji i posługiwaniu w różnego rodzaju akcjach, rekolekcjach, spotkaniach, dniach skupienia oraz w podobnych przedsięwzięciach, prowadzonych przez Referat i Radę WF Tau;
- organizowaniu i przeprowadzaniu konkursów z wiedzy religijnej oraz duchowości franciszkańskiej;
- prowadzeniu kroniki WF Tau, w której utrwalone są ważne wydarzenia z życia całej wspólnoty;
- pracy w sekcjach zadaniowych.

Art. 3. Strona internetowa WF Tau

247. Strona internetowa WF Tau powstaje jako dzieło wszystkich wspólnot lokalnych WF Tau, które również mają obowiązek pomagać w jej tworzeniu.

248. Odpowiedzialnych za prowadzenie strony internetowej WF Tau wyznacza Rada i Referat WF Tau.

249. Wskazane jest, aby redagować artykuły o charakterze franciszkańskim i publikować je nie tylko na stronie internetowej wspólnoty, ale także w czasopiśmie i gazetach franciszkańskich.

250. Zachęca się do współpracy ze stroną internetową Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej, na której powinny się także znaleźć informacje z działalności WF Tau. Za realizację tego zadania odpowiada osoba wyznaczona przez Radę WF Tau, która czuwa, by liderzy wspólnot lokalnych dostarczyli w odpowiednim czasie artykuły oraz relacje z przedsięwzięć i wydarzeń do Referatu WF Tau.

ROZDZIAŁ II

Działalność i apostołstwo wspólnoty lokalnej WF Tau

Art. 1. Posługa w parafii

251. Posługa wspólnoty lokalnej WF Tau na rzecz parafii dokonuje się na różne sposoby, m.in. poprzez:

- prowadzenie Triduum Franciszkańskiego przed uroczystością św. Franciszka z Asyżu;
- przygotowanie raz w miesiącu Eucharystii niedzielnej;
- przeprowadzanie czuwań franciszkańskich;
- prowadzenie gablotki parafialnej;
- sprzątanie kościoła lub terenu wokół niego;
- pomoc w prowadzeniu innych grup parafialnych;
- inne formy apostołstwa i ewangelizacji w parafii.

Art. 2. Posługa na forum wspólnoty lokalnej WF Tau

252. Posługa na rzecz wspólnoty lokalnej WF Tau dokonuje się przez:

- prowadzenie spotkań formacyjnych, modlitewnych, ewangelizacyjnych i rekreacyjnych dla członków wspólnoty lokalnej WF Tau oraz sympatyków WF Tau;
- prowadzenie kroniki wspólnoty lokalnej WF Tau, w której odnotowuje się najważniejsze wydarzenia z życia wspólnoty;
- redakcję strony internetowej wspólnoty lokalnej;
- uczestnictwo i zaangażowanie w lokalnych sekcjach zadaniowych.

CZĘŚĆ VI

SPRAWY ADMINISTRACYJNE

ROZDZIAŁ I

Całościowy majątek WF Tau

253. WF Tau nie posiada majątku stałego.

254. Majątek tymczasowy WF Tau stanowią fundusze finansowe. Składają się one z funduszy Rady WF Tau i funduszy wspólnot lokalnych WF Tau.

255. Majątek tymczasowy Rady WF Tau tworzą:

- wpływy ze wspólnot lokalnych - datki ze składek wspólnot lokalnych WF Tau oraz pewna część z opłat za rekolekcje i dni skupienia WF Tau według ustaleń Referatu i Rady WF Tau;
- darowizny z Referatu WF Tau i od dobrodziejów.

256. Przed rozpoczęciem nowego roku formacyjnego, po rekolekcjach wakacyjnych, pozostałe fundusze wspólnoty prowincjalnej WF Tau zostają przekazane przez Referat i Radę WF Tau na uzgodniony wcześniej cel charytatywny.

257. Na majątek wspólnoty lokalnej WF Tau składają się:

- miesięczne datki członków lub inne ofiary ustalone przez Radę lokalną WF Tau;
- darowizny dobrodziejów.

258. Przed rozpoczęciem nowego roku formacyjnego, po rekolekcjach wakacyjnych, zgromadzone fundusze wspólnoty lokalnej WF Tau zostają przekazane jako jałmużna do Rady WF Tau na cel charytatywny.

ROZDZIAŁ II

Przekazanie majątku WF Tau

259. W przypadku, gdy wspólnota lokalna WF Tau zostaje rozwiązana, jej fundusze przechodzą do dyspozycji Rady WF Tau.

260. W przypadku rozwiązania Wspólnoty Franciszkańskiej Tau, majątek wspólnoty przechodzi na własność Referatu WF Tau.

ROZDZIAŁ III

Dysponowanie i zarządzanie majątkiem WF Tau

261. Majątkiem Rady WF Tau dysponuje i zarządza sama Rada WF Tau.

262. Skarbnik prowincjalny czuwa nad prawidłowością rozporządzeń majątkowych oraz prowadzi księgę wpływów i wydatków.

263. Majątkiem wspólnoty lokalnej WF Tau dysponuje i zarządza Lider wspólnoty lokalnej WF Tau.

264. Skarbnik wspólnoty lokalnej, czuwa nad prawidłowością rozporządzeń majątkowych oraz prowadzi księgę wpływów i wydatków.

ROZDZIAŁ IV

Postanowienia ogólne odnośnie finansowania spotkań WF Tau i innych kosztów

265. Koszty związane z uczestnictwem osób konsekrowanych, duchownych oraz opiekunów dla dzieci, posługujących na rekolekcjach i akcjach WF Tau, są w całości finansowane przez uczestników tych spotkań, chyba, że Referat i Rada WF Tau postanowią w tej kwestii inaczej.

266. Zakup materiałów i pomocy potrzebnych na akcje prowincjalne finansowany jest w całości z funduszy Rady WF Tau, chyba, że Referat i Rada WF Tau postanowią inaczej.

267. Wspólnota lokalna WF Tau uczestniczy w kosztach powielenia materiałów formacyjnych i ich kolportażu, chyba, że Referat i Rada WF Tau postanowią w tej kwestii inaczej.

CZĘŚĆ VII

POWSTANIE I ROZWIĄZANIE WSPÓLNOTY LOKALNEJ WF TAU ORAZ ROZWIĄZANIE WF TAU

ROZDZIAŁ I

Powstanie wspólnoty lokalnej WF Tau pod obediencją Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej

268. Osoby, które z Bożego natchnienia, inspirowane duchowością franciszkańską, zapragną kroczyć drogą nawrócenia, mogą założyć wspólnotę lokalną WF Tau.

269. Powstawanie wspólnot lokalnych WF Tau w Polsce przy parafiach, w których posługują bracia kapucyni, klasztorach lub domach zakonnych kapucynów z Prowincji Krakowskiej, dokonuje się za zgodą kompetentnych władz kościelnych i zakonnych.

Art. 1. Warunki założenia wspólnoty lokalnej WF Tau

270. Osoby pragnące założyć wspólnotę lokalną WF Tau powinny porozumieć się z Referatem i Radą WF Tau.

271. Osoby te winny uczestniczyć wcześniej w rekolekcjach wakacyjnych albo w dniach skupienia, na nich złożyć zobowiązania członkowskie WF Tau oraz wyrazić wolę spotykania się przynajmniej raz w tygodniu na spotkaniach modlitewnych, formacyjnych i ewangelizacyjnych.

272. Liczba członków WF Tau stanowiących wspólnotę lokalną WF Tau winna wynosić minimum 3 osoby, chyba, że Referat i Rada WF Tau w drodze wyjątku postanowią inaczej.

273. Członkowie WF Tau, którzy chcą założyć nową wspólnotę lokalną WF Tau, winni na jednym z pierwszych spotkań wybrać spośród siebie Lidera wspólnoty lokalnej. O wyborze nowego lidera należy poinformować Referat i Radę WF Tau w ciągu tygodnia od wyboru.

274. Konieczne jest uprzednie otrzymanie zgody proboszcza danej parafii lub odpowiedniego przełożonego domu zakonnego, aby wspólnota mogła powstać.

275. Nowa wspólnota lokalna WF Tau powinna postarać się o opiekuna duchowego/Asystenta Lokalnego, najlepiej kapłana z parafii lub z klasztoru, przy którym powstała.

ROZDZIAŁ II

Powstanie wspólnot lokalnych WF Tau poza obediencją Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej

276. Powstawanie wspólnot lokalnych WF Tau w Polsce tam, gdzie nie są obecni bracia kapucyni z Prowincji Krakowskiej, dokonuje się za zgodą kompetentnych władz kościelnych i zakonnych.

277. Tworzenie wspólnot lokalnych WF Tau poza granicami Polski, tam gdzie nie są obecni kapucyni z Prowincji Krakowskiej, możliwe jest po konsultacjach zainteresowanych duszpasterzy z Referatem WF Tau.

278. Powstawaniu wspólnot lokalnych WF Tau powinna towarzyszyć: troska o podstawowy rys formacyjno-organizacyjny i zachowanie nazwy wskazującej na jej specyfikę oraz poszanowanie odrębności i charakteru środowiska, w którym WF Tau ma być powołana do życia. Wprowadzenie tych nowych wspólnot w charyzmat WF Tau powinno dokonywać się stopniowo, aż do pełnej ich samodzielności i do zawiązania z nimi stałej braterskiej współpracy.

ROZDZIAŁ III

Podział istniejącej wspólnoty lokalnej WF Tau

279. Jeżeli wspólnota lokalna WF Tau liczy wielu członków albo też występuje znaczna różnica wieku między członkami tej wspólnoty, można ją podzielić na mniejsze, niezależne od siebie wspólnoty. W takiej sytuacji konieczna jest zgoda Referatu i Rady WF Tau.

Art. 1. Podział ze względu na liczebność wspólnoty lokalnej WF Tau

280. Jeżeli wspólnota lokalna WF Tau liczy powyżej 20 członków, można ją podzielić na mniejsze wspólnoty. Funkcjonują one jako odrębne wspólnoty lokalne WF Tau, posiadające własne Rady lokalne.

Art. 2. Podział ze względu na różnice wieku w wspólnocie lokalnej WF Tau

281. Jeżeli wspólnota lokalna WF Tau liczy powyżej 20 członków i występują w niej duże różnice wieku, można ją podzielić na dwie wspólnoty lokalne WF Tau: starszą i młodszą. Stają się one niezależne i funkcjonują jako dwie odrębne wspólnoty lokalne WF Tau, posiadające własne Rady lokalne.

ROZDZIAŁ IV

Rozwiązanie Wspólnoty Franciszkańskiej Tau

Art. 1. Rozwiązanie całej WF Tau

282. Rozwiązania WF Tau może dokonać jedynie Minister Prowincjalny Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej z własnej inicjatywy albo na wniosek Referatu WF Tau i Kapituły Namiotów WF Tau.

283. Kapituła Namiotów formułuje wniosek o rozwiązaniu WF Tau, który musi być zatwierdzony większością 2/3 głosów osób prawnie go posiadających i obecnych na Kapitułe Namiotów. Aby wniosek był ważny, na Kapitułe Namiotów musi być zgromadzona ponad połowa Liderów lokalnych WF Tau.

Art. 2. Rozwiązanie wspólnoty lokalnej WF Tau

284. Wspólnotę lokalną WF Tau rozwiązuje Referat i Rada WF Tau. Na najbliższej Kapitule Namiotów Rada WF Tau informuje o tym fakcie członków kapituły.

285. W przypadku, kiedy liczba członków wspólnoty lokalnej WF Tau spadnie poniżej 3 osób, wtedy wspólnota lokalna WF Tau przestaje istnieć na mocy deklaracji Referatu i Rady WF Tau, a pozostałe osoby stają się sympatykami WF Tau z odpowiednimi dla nich prawami i obowiązkami, chyba, że Referat i Rada WF Tau postanowią w tej kwestii inaczej.

CZĘŚĆ VIII

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

ROZDZIAŁ I

Kwestie nieporuszone w niniejszym Statucie WF Tau

286. Życie i sposób działania Pana Boga są o wiele bogatsze niż postanowienia prawne, dlatego tak bracia z Referatu WF Tau, jak i członkowie Rady WF Tau oraz cała Wspólnota Franciszkańska Tau niech nade wszystko starają się osiąść Ducha Pańskiego wraz z Jego uświęcającym działaniem.

287. W kwestiach dotyczących formacji, zarówno ujętych, jak i nieujętych w niniejszym Statucie, głos decydujący ma Minister Prowincjalny Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej i Bracia z Referatu WF Tau. Zobowiązany jest on jednak do zachowania podstawowych wytycznych formacji WF Tau zawartych w Statucie.

288. Wszelkie inne kwestie wątpliwe bądź nieujęte w tym Statucie rozstrzygają Referat i Rada WF Tau, przy ścisłej, wzajemnej współpracy. Jeśli nie są w stanie dojść do porozumienia w sprawach istotnych, zwracają się o ostateczne rozstrzygnięcie do Ministra Prowincjalnego Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej.

289. Kapituła Namiotów, Referat i Rada WF Tau mają prawo formułować nowe postanowienia i zamieszczać ich treść w aneksie do niniejszego Statutu. Aneks jest postulatem uzupełnienia praw i obowiązków zawartych w Statucie. Ma on dla członków WF Tau moc względnie obowiązującą, do czasu zatwierdzenia go przez Ministra Prowincjalnego Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej, na wniosek Referatu i Rady WF Tau. Aneks zyskuje charakter bezwzględnie obowiązujący z chwilą pisemnego zatwierdzenia go przez Ministra Prowincjalnego Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej. Wtedy też staje się integralną częścią tego Statutu.

290. Przed zatwierdzeniem przez Ministra Prowincjalnego Zakonu Braci Kapucynów - Prowincji Krakowskiej aneks powinien zostać zatwierdzony przez Kapitułę Namiotów WF Tau.

ROZDZIAŁ II

Zmiany i odwołanie Statutu WF Tau

291. Zmiany lub odwołanie niniejszego Statutu WF Tau zastrzeżone są wspólnej decyzji Referatu i Rady WF Tau, za pisemną zgodą Ministra Prowincjalnego Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej, który zawsze posiada głos ostateczny w kwestii Statutu.

CZĘŚĆ IX

ZATWIERDZENIE STATUTU WSPÓLNOTY FRANCISZKAŃSKIEJ TAU

292. Statut WF Tau zatwierdza Minister Prowincjalny Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej, po przedstawieniu tekstu przez Referat i Radę WF Tau.

293. Minister Prowincjalny Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej, podpisując niniejszy Statut Wspólnoty Franciszkańskiej Tau, zezwala na istnienie Wspólnoty Franciszkańskiej Tau przy Zakonie Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej oraz zapewnia jej duszpasterską opiekę.

ANEKS

1) św. Franciszek z Asyżu, List do Wiernych (redakcja druga):

W imię Pańskie – Ojca i Syna, i Ducha świętego. Amen.

1 Wszystkim chrześcijanom – żyjącym w zakonie, duchownym i świeckim, mężczyznom i kobietom, wszystkim, którzy mieszkają na całym świecie, brat Franciszek, sługa ich i poddany, składa wyrazy czci i uszanowania oraz życzy prawdziwego pokoju z nieba i szczerej miłości w Panu.

2 Będąc sługą wszystkich, mam obowiązek służyć wszystkim i udzielać wonnych słów mojego Pana. 3 Zważywszy zatem, że z powodu choroby i słabości mego ciała nie mogę każdego z osobna odwiedzić osobiście, postanowiłem w tym liście i orędziu przekazać wam słowa Pana naszego Jezusa Chrystusa, który jest Słowem Ojca, i słowa Ducha Świętego, które są duchem i życiem (J 6, 64).

4 To Słowo Ojca tak godne, tak święte i chwalebne zwiastował najwyższy Ojciec z nieba przez św. Gabriela, swego anioła, mające zstąpić do łona świętej i chwalebnej Dziewicy Maryi, z której to łona przyjęło prawdziwe ciało naszego człowieczeństwa i naszej ułomności. 5 Które, będąc bogate (2 Kor 8, 9) ponad wszystko, zechciało wybrać na świecie ubóstwo wraz z Najświętszą Dziewicą, Matką swoją. 6 Bliski męki święcił [Jezus} paschę ze swymi uczniami i wzięwszy chleb, dzięki czynił i błogosławił, i łamał mówiąc: bierzcie i jedzcie, to jest ciało moje (por. Mt 26, 26). 7 A wzięwszy kielich (por. Mt 26, 27) powiedział: To jest krew moja Nowego Przymierza, która za was i za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów (por. Mt 26, 28). 8 Potem modlił się do Ojca mówiąc: Ojcze, jeśli to być może, niech odejdzie ode mnie ten kielich (por. Mt 26, 39). 9 I stał się pot Jego jak krople krwi, spływającej na ziemię (Łk 22, 44). 10 Podał jednak swą wolę woli Ojca mówiąc: Ojcze, niech się dzieje wola Twoja (por. Mt 26, 42), nie jak Ja chcę, ale jak Ty (Mt 26, 39). 11 Wola zaś Ojca była taka, aby Syn Jego błogosławiony i chwalebny, którego nam dał i który narodził się dla nas, ofiarował siebie samego przez własną krew jako ofiara i żertwa na ołtarzu krzyża 12 nie za siebie, przez którego stało się wszystko (por. J 1, 3), ale za nasze grzechy, 13 zostawiając nam przykład, abyśmy wstępowali w Jego ślady (por. 1 P 2, 21). 14 I chcę, abyśmy wszyscy zostali przez Niego zbawieni i przyjmowali Go czystym sercem i czystym ciałem. 15 Lecz niewielu jest takich, którzy pragną Go przyjmować i dostąpić przez Niego zbawienia, chociaż jarzmo Jego jest słodkie, a brzemię Jego lekkie (por. Mt 11, 30).

16 Przekłęci są ci, którzy nie chcą skosztować jak słodki jest Pan (por. Ps 33, 9) i bardziej miłują ciemności niż światłość (por. J 3, 19), i nie chcą wypełniać przykazań Bożych. 17 O nich to mówi prorok: Przekłęci, którzy odstępują od Twoich przykazań (Ps 118, 21). 18 Lecz jak szczęśliwi i błogosławieni są ci, którzy miłują Boga i czynią tak, jak sam Pan mówi w Ewangelii: Będiesz miłował Pana Boga twego z całego serca i całym umysłem, a bliźniego twego jak samego siebie (por. Mt 22, 37. 39).

19 Miłujmy więc Boga i uwielbiamy Go czystym sercem i czystym umysłem, bo On, tego ponad wszystko pragnąc, powiedział: Prawdziwi czciciele będą czcić Ojca w duchu i prawdzie (J 4, 23). 20 Wszyscy bowiem, którzy cześć Mu oddają, powinni Go czcić w duchu prawdy (por. J 4, 24). 21 I wychwalajmy Go, i módlmy się w dzień i w nocy (Ps 31, 4) mówiąc: Ojcze nasz, który jesteś w niebie (Mt 6, 9), bo zawsze powinniśmy się modlić i nie ustawać (por. Łk 18, 1).

22 Powinniśmy spowiadać się przed kapłanem ze wszystkich grzechów naszych i przyjmować od niego Ciało i Krew Pana naszego Jezusa Chrystusa. 23 Kto nie spożywa Jego Ciała i nie pije Jego Krwi (por. J 6, 55. 57), nie może wejść do Królestwa Bożego (J 3, 5). 24 Niech jednak spożywa i pije godnie, ponieważ kto niegodnie przyjmuje, sąd sobie spożywa i pije, nie rozpoznając Ciała Pańskiego (por. 1 Kor 11, 29), tj. nie odróżnia [od innych pokarmów]. 25 Wydawajmy również godne owoce pokuty (Łk 3, 8). 26 I kochajmy bliźnich jak siebie samych (por. Mt 22, 39). 27 A jeśli kto nie chce kochać ich tak jak siebie, niech im przynajmniej nie wyrządza zła, lecz niech im czyni dobrze.

28 Ci zaś, którzy otrzymali władzę sędziowską, niech sądzą z miłosierdziem, tak jak sami pragną otrzymać miłosierdzie od Pana. 29 Sąd bowiem bez miłosierdzia będzie nad tymi, którzy miłosierdzia nie okażą (por. Jk 2, 13). 30 Miejmy więc miłość i pokorę; i dawajmy jałmużnę, bo ona oczyszcza dusze z brudów grzechowych (por. Tb 4, 11; 12, 9). 31 Ludzie bowiem tracą wszystko, co zostawiają na tym świecie, zabierają jednak ze sobą wynagrodzenie za miłość i jałmużny, jakich udzielali; otrzymają za nie od Pana nagrodę i odpowiednią zapłatę.

32 Powinniśmy również pościć i powstrzymywać się od nałogów i grzechów (por. Syr 3, 32), i od nadużywania pokarmów i napoju, i być katolikami. 33 Powinniśmy również nawiedzać często kościoły oraz szanować i czcić duchownych, nie tyle dla nich samych, bo mogą być grzesznikami, ile dla ich urzędu i posługi wobec Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, które oni konsekrują na ołtarzu, sami przyjmują i innym udzielają. 34 I bądźmy wszyscy mocno przekonani, że nikt nie może inaczej się zbawić, jak tylko przez święte słowa i Krew Pana naszego Jezusa Chrystusa, które duchowni głoszą, przekazują i udzielają. 35 I tylko oni powinni to wypełniać, a nikt inny. 36 Zwłaszcza zaś zakonnicy, którzy wyrzekli się świata, mają obowiązek czynić to, co większe i lepsze, ale i tamtych nie zaniedbywać (por. Łk 11, 42).

37 Powinniśmy mieć w nienawiści ciała nasze z wadami i grzechami, bo Pan mówi w Ewangelii: wszelkie zło, występki i grzechy z serca pochodzą (por. Mt 15, 18-19; Mk 7, 23). 38 Powinniśmy miłować naszych nieprzyjaciół i dobrze czynić tym, którzy, nas mają w nienawiści (por. Mt 5, 44; Łk 6, 27). 39 Powinniśmy zachowywać przykazania i rady Pana naszego Jezusa Chrystusa. 40 Powinniśmy również wyrzec się siebie samych (por. Mt 16, 24) i poddać nasze ciała pod jarzmo służby i świętego posłuszeństwa, jak to każdy przyrzekł Panu. 41 I żaden człowiek nie może być zobowiązany na mocy posłuszeństwa słuchać kogokolwiek w tym, co jest wykroczeniem lub grzechem.

42 Ten zaś, który ma czuwać nad posłuszeństwem i który uchodzi za większego, niech będzie jako mniejszy (Łk 22, 26) i sługa innych braci. 43 A w stosunku do poszczególnych braci swoich niech okazuje miłosierdzie i niech je zachowa, tak, jakby sobie życzył w podobnym wypadku. 44 I niech się nie gniewa na brata z powodu jego występku, lecz nich go łagodnie upomina i znosi z wszelką cierpliwością i pokorą.

45 Nie powinniśmy być mądrymi i roztropnymi według ciała (por. 1 Kor 1, 26), lecz raczej bądźmy prostymi, pokornymi i czystymi. 46 I miejmy w pogardzie i poniżeniu nasze ciała, bo wszyscy z własnej winy jesteśmy nędzni i zepsuci, cuchnący i robaki, jak mówi Pan przez proroka: Ja jestem robak, a nie człowiek, pośmiewisko ludzkie i wzgarda pospólstwa (Ps 21, 7). 47 Nie pragniemy nigdy górować nad innymi, lecz bądźmy raczej sługami i poddanymi wszelkiemu ludzkiemu stworzeniu ze względu na Boga (1 P 2, 13). 48 A na tych wszystkich i te wszystkie, które będą to czynić i wytrwają aż do końca, spocznie Duch Pański (por. Iz 11, 2) i uczyni w nich mieszkanie i miejsce pobytu (por. J 14, 23). 49 I będą synami Ojca niebieskiego (por. Mt 5, 45), którego dzieła czynią. 50 I są oblubieńcami, braćmi i matkami Pana naszego Jezusa Chrystusa (por. Mt 12, 50). 51 Jesteśmy oblubieńcami, gdy dusza wierna łączy się w Duchu Świętym z Jezusem Chrystusem. 52 Jesteśmy prawdziwie braćmi gdy spełniamy wolę Jego Ojca, który jest w niebie (por. Mt 12, 50). 53 Jesteśmy matkami, gdy nosimy Go w sercu i w ciele naszym (por. 1 Kor 6, 20) przez miłość i czyste i szczere sumienie, rodzimy go przez święte uczynki, które powinny przyświecać innym jako wzór (por. Mt 5, 16).

54 O, jakże chwalebna i święta, i wielka to rzecz: mieć w niebie Ojca! 55 O, jak świętą jest rzeczą mieć pocieszyciela, tak pięknego i podziwu godnego oblubieńca! 56 O, jak świętą i cenną jest rzeczą mieć tak miłego, pokornego, darzącego pokojem, słodkiego i godnego miłości, i ponad wszystko upragnionego brata i syna, który życie swoje oddał za owce swoje (por. J 10, 15) i modlił się za nami do Ojca mówiąc: Ojcze święty, zachowaj w imię Twoje tych, których Mi dałeś (J 17, 11). 57 Ojcze wszyscy, których Mi dałeś na świecie, Twoimi byli, i dałeś Mi ich (por. J 17, 6). 58 I słowa, które Mi dałeś, dałem im: a oni przyjęli i prawdziwie poznali, że od Ciebie wyszedłem i uwierzyli, że Ty Mnie posłałeś (J 17, 8). Proszę za nimi, a nie za światem (por. J 17, 17). 59 I za nich samego siebie poświęcam w ofierze, aby zostali uświęceni w (J 17, 19) jedno, jak i my (J 17, 11) jesteśmy. 60 I chcę Ojcze, aby i oni byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, żeby oglądali chwałę moją (J 17, 24) w królestwie Twoim (Mt 20, 21).

61 Temu zaś, który tyle wycierpiał za nas, wyświadczył nam tyle dobra i wyświadczy w przyszłości, niech wszelkie stworzenie, które jest w niebie, na ziemi, w morzu i przepaściach, oddaje jako Bogu sławę, chwałę, cześć i błogosławieństwo (por. Ap 5, 13), 62 ponieważ On jest naszą mocą i siłą, On sam jest dobry, sam najwyższy, sam wszechmocny, godny podziwu, sam przesławny i święty, godny chwały i błogosławiony przez nieskończone wieki wieków. Amen.

63 Ci wszyscy zaś, którzy nie trwają w pokucie i nie przyjmują ciała i Krwi Pana naszego Jezusa Chrystusa, 64 dopuszczają się występków i grzechów, i ulegają złej pożądliwości i złym pragnieniom, i nie zachowują tego co przyrzekli, 65 i służą cieleśnie światu cielesnymi pragnieniami i zabiegami świata, i troskami tego życia, 66 oszukani przez szatana, którego są synami i Światła, Pana naszego Jezusa Chrystusa. 67 Ci nie mają mądrości duchowej, ponieważ nie mają Syna Bożego, który jest prawdziwą Mądrością Ojca; O nich jest powiedziane: Mądrość ich została pochłonięta (por. Ps 106, 27). 68 Widzą, poznają, wiedzą i postępują źle, i świadomie gubią dusze. 69 Patrzcie, ślepcy, zwiedzeni przez waszych nieprzyjaciół, to jest: przez ciało, świat i szatana, bo ciału słodko jest grzeszyć, a gorzko służyć Bogu, ponieważ wszelkie zło, występki i grzechy z serca ludzkiego wychodzą i pochodzą (por. Mk 7, 21. 23), jak mówi Pan w Ewangelii. 70 I niczego dobrego nie macie w tym świecie, ani w przyszłym. 71 Uważacie, że długo będziecie posiadać marność tego świata, lecz łudzicie się, bo przyjdzie dzień i godzina, o których nie myślicie, nie wiecie, i których nie znacie.

72 Ciało choruje, śmierć się zbliża, przychodzą krewni i przyjaciele mówiąc: „Rozrządź tym, co twoje”. 73 A żona i dzieci jego, i krewni, i przyjaciele udają, że płaczą. 74 I patrząc na nich, i widząc, jak płaczą, ulega złemu wzruszeniu, zastanawia się i mówi: Oto duszę i ciało moje, i wszystko, co mam, składam w wasze ręce. 75 Przeklęty jest naprawdę ten człowiek, który powierza i oddaje w takie ręce swoją duszę i ciało, i cały swój majątek. 76 Dlatego Pan mówi przez proroka: Przeklęty człowiek, który pokłada nadzieję w człowieku (Jr 17, 5). 77 I sprowadzają zaraz kapłana; kapłan mówi do niego: „Czy chcesz pokutować za wszystkie swoje grzechy?” 78 Odpowiada: „Chcę”. „Czy chcesz zadośćuczynić za popełnione grzechy i według możliwości ze swego majątku naprawić krzywdy, jakie wyrządziłeś ludziom?” 79 Odpowiada: „Nie”. A kapłan pyta: „Dlaczego nie?” 80 „Bo oddałem wszystko w ręce krewnych i przyjaciół”. 81 I zaczyna tracić mowę, i tak umiera ten nieszczęśliwy.

82 Lecz niech wiedzą wszyscy, że gdziekolwiek i w jakikolwiek sposób umarłby człowiek w grzechu śmiertelnym bez zadośćuczynienia, i może zadośćuczynić, a nie zadośćuczynił, szatan porywa jego duszę z jego ciała z takim uciskiem i męką, o jakich nikt wiedzieć nie może, o ile tego nie doznał. 83 I wszystkie bogactwa i władza, i wiedza, o których sądził, że je posiada, zostaną mu odjęte (por. Mk 4, 25; Łk 8, 18). 84 I pozostawia krewnym i przyjaciołom, a ci zabiorą i podzielą jego majątek, a następnie powiedzą: „Niech będzie przeklęta jego dusza, bo mógł więcej nam dać i zgromadzić, niż zgromadził”. 85 Ciało jedzą robaki; i tak gubi ciało i duszę w tym krótkim życiu i pójdzie do piekła, gdzie będzie cierpiał męki bez końca.

86 W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen. 87 Ja, brat Franciszek, sługa wasz najmniejszy, proszę was i zaklinam w miłości, którą jest Bóg (por. 1 J 4, 16) i z chęcią ucałowania waszych stóp, abyście te oraz inne słowa Pana naszego Jezusa Chrystusa przyjęli z pokorą i miłością i spełniali je, i zachowywali. 88 A tych wszystkich i te wszystkie, którzy je życzliwie przyjmą, zrozumieją i odpis ich pošlą innym, i jeśli wytrwają w tym aż do końca (por. Mt 10, 22; 24, 13), niech błogosławi Ojciec i Syn, i Duch Święty. Amen.

2) Konstytucje Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów (2013):

Nr 4

1. Pan, dając Franciszkowi braci, objawił mu, że mają żyć według formy świętej Ewangelii. W ten sposób zrodziła się wspólnota braci mniejszych, aby w komunii życia świadczyć o królestwie Bożym, głosząc pokutę i pokój przykładem i słowem.

2. Braterstwo i *minoritas* są pierwotnymi przejawami charyzmatu, którym obdarzył nas Duch Pański. Nadają one kształt zarówno wymiarowi kontemplacyjnemu, jak i apostołskiemu naszego powołania. Posłuszni temuż Duchowi, starajmy się przeżywać w całej pełni ten ideał ewangeliczny.

Nr 5

1. Forma życia właściwa nam, jako braciom mniejszym kapucynom, inspirowana jest zdrową tradycją zapoczątkowaną przez naszych pierwszych braci, ożywionych pragnieniem wierności ewangelicznemu intuicjom świętego Franciszka.

2. Przeto jest rzeczą konieczną poznać charakter oraz zamysł życia naszej wspólnoty braterskiej, abyśmy zachowali wierność Ewangelii oraz naszej autentycznej tradycji poprzez powrót do pierwotnej inspiracji, to jest do życia i Reguły naszego Ojca, świętego Franciszka, przez nawrócenie serca, aby w ten sposób nasz Zakon nieustannie się odnawiał.

3. W tym celu zabiegajmy o dawanie pierwszeństwa życiu modlitwy, szczególnie kontemplacyjnej. Żyjąc jako pielgrzymi i obcy na tym świecie, praktykujmy radykalne ubóstwo, zarówno osobiste, jak i wspólnotowe, ożywiane duchem *minoritas*, a nadto dawajmy przykład życia surowego oraz radosnej pokuty w umiłowaniu Krzyża Pańskiego.

4. Zgromadzeni w Chrystusie, jako jedna szczególna rodzina, pielęgnujmy między sobą relacje braterskiej otwartości, przebywajmy chętnie wśród ubogich, słabych i chorych, uczestnicząc w ich życiu, i zachowujmy charakterystyczną dla nas bliskość z ludem.

5. Rozwijajmy apostołski wymiar naszego życia przez głoszenie Ewangelii i różne inne formy apostołatu zgodne z naszym charyzmatem, zachowując zawsze ducha *minoritas* oraz służby.

3) Reguła Franciszkańskiego Zakonu Świeckich - rozdział II: Zasady życia

Punkt 6: Pogrzebani i zmartwychwstali wespół z Chrystusem przez chrzest, który czyni ich żywymi członkami Kościoła, a jeszcze bardziej złączeni z nim przez profesję, mają stawać się świadkami i narzędziami jego misji wśród ludzi, świadcząc o Chrystusie życiem i słowem. Natchnieni przez świętego Franciszka i z nim powołani do odnowy Kościoła, niech starają się usilnie, aby żyć w pełnej łączności z Papieżem, z Biskupami i Kapłanami, podtrzymując otwarty i ufny dialog, który przynosi obfite owoce apostołskie.

Punkt 7: Jako bracia i siostry od pokuty z racji swego powołania, pobudzeni mocą Ewangelii, niech na wzór Chrystusa kształtują swój sposób myślenia i działania poprzez całkowitą i doskonałą przemianę wewnętrzną, którą Ewangelia nazywa „nawróceniem” i którą ze względu na słabość ludzką trzeba codziennie podejmować. Na tej drodze odnowy Sakrament pojednania jest szczególnym znakiem miłosierdzia Ojca i źródłem łaski.

Punkt 8: Tak, jak Jezus był prawdziwym Czciocielem Ojca, niech i oni uczynią modlitwę i rozważanie duszą swego życia i działania. Niech uczestniczą w sakramentalnym życiu Kościoła, zwłaszcza w Eucharystii i niech włączą się w jedną z form modlitwy liturgicznej, zatwierdzonej przez Kościół na nowo przeżywając tajemnicę życia Chrystusa.

Punkt 17: Niech w rodzinie Franciszkanie świeccy żyją duchem pokoju, wierności i poszanowania życia, czyniąc z niego znak odnowy dokonanej w świecie przez Chrystusa. Małżonkowie zwłaszcza żyjąc łaską sakramentu małżeństwa, niech dają w świecie świadectwo Chrystusowej miłości dla Jego Kościoła. Biorąc pod uwagę powołanie każdej osoby, niech przez rzetelne i otwarte wychowanie chrześcijańskie radośnie podejmują wraz ze swymi dziećmi swoje ludzkie i duchowe pielgrzymowanie.

Punkt 19: Jako heroldowie pokoju, świadomi, że sami muszą nieustannie go bronić, niech szukają dróg jedności i braterskiej zgody za pośrednictwem dialogu, mając świadomość istnienia w każdym człowieku iskry Bożej oraz przetwarzającej mocy miłości i przebaczenia. Jako apostołowie doskonałej radości, niech w każdej sytuacji niosą ludziom radość i nadzieję. Wszczępieni w Zmartwychwstanie Chrystusa, które nadaje właściwie znaczenie siostrze śmierci, niech pogodnie oczekują ostatecznego spotkania z Ojcem.

4) Dyrektorium ogólne o katechizacji, z roku 1997 (nr od 88 do 91)

Nr 88: Wiara, wzbudzona przez łaskę Bożą i kultywowana przez działalność Kościoła, doświadcza procesu dojrzewania. Katecheza, która służy temu wzrostowi, jest działaniem stopniowym. Odpowiednia katecheza ma charakter stopniowy.

W katechumenacie chrzcielnym formacja odbywa się w czterech etapach:

- *prekatechumenat*, charakteryzujący się tym, że ma w nim miejsce pierwsza ewangelizacja prowadząca do nawrócenia i przekazanie kerygmatu pierwszego głoszenia;
- *katechumenat* w sensie ścisłym, różny od katechezy integralnej, który zostaje zapoczątkowany "powierzeniem Ewangelii";
- *czas oczyszczenia i oświecenia*, który stanowi okres intensywniejszego przygotowania do sakramentów wtajemniczenia i w którym ma miejsce "przekazanie Symbolu" oraz "przekazanie Modlitwy Pańskiej";
- *czas mistagogii*, charakteryzowany przez doświadczenie sakramentów i wejście do wspólnoty.

Nr 89: Te etapy, nasycone mądrością wielkiej tradycji katechumenalnej, inspirują podział katechezy na stopnie. W epoce Ojców Kościoła ścisła formacja katechumenalna realizowała się przez *katechezę biblijną*, skoncentrowaną na opowiadaniu historii zbawienia; bezpośrednio przygotowanie do chrztu, za pośrednictwem *katechezy doktrynalnej*, która wyjaśniała Symbol wiary i Modlitwę Pańską, przekazane z ich konsekwencjami moralnymi; oraz etap następujący po przyjęciu sakramentów wtajemniczenia poprzez *katechezę mistagogiczną*, która pomaga w wewnętrznym przeżyciu tych sakramentów i we włączeniu się do wspólnoty. Ta koncepcja patrystyczna nadal jest źródłem światła dla katechumenatu współczesnego i dla samej katechezy wtajemniczającej.

Katecheza wtajemniczająca, o ile towarzyszy procesowi nawrócenia, jest ze swej istoty podzielona na stopnie; o ile zaś służy temu, kto zdecydował się iść za Jezusem Chrystusem, ma w wyjątkowym stopniu charakter chrystocentryczny.

Nr 90: Ponieważ misje *ad gentes* są paradygmatem całego działania misyjnego Kościoła, katechumenat chrzcielny, który jest z nim złączony, jest inspirującym wzorem dla jego działalności katechetycznej. Należy więc podkreślić elementy katechumenatu, które powinny inspirować katechezę aktualną i znaczenie tej inspiracji. Należy jednak pozwolić, by między katechizowanymi i katechumenami oraz między katechezą *pochrzcielną* i katechezą *przedchrzcielną*, jaka jest im ofiarowana, istniała podstawowa różnica. Wynika ona z sakramentów wtajemniczenia przyjętych przez tych pierwszych: "Wprowadzono ich już do Kościoła i... przez chrzest zostali dziećmi Bożymi. Ich nawrócenie opiera się na przyjętym już chrzcie, którego oddziaływanie powinni następnie rozwinąć".

Nr 91: Z powodu tej istotnej różnicy zostaną teraz podane niektóre elementy katechumenatu chrzcielnego, które powinny być źródłem inspiracji dla katechezy *pochrzcielnej*:

- Katechumenat chrzcielny nieustannie przypomina całemu Kościołowi o fundamentalnym znaczeniu *funkcji wtajemniczającej* z podstawowymi czynnikami, jakie ją tworzą: katechezą i sakramentami chrztu, bierzmowania i Eucharystią. Duszpasterstwo wtajemniczenia chrześcijańskiego ma żywotne znaczenie dla każdego Kościoła partykularnego.

- Za katechumenat chrzcielny jest odpowiedzialna *cała wspólnota chrześcijańska*. Rzeczywiście "o to chrześcijańskie wtajemniczenie w katechumenacie powinni się troszczyć nie tylko katecheci i kapłani, ale cała społeczność wiernych, szczególnie zaś rodzice chrzestni". Instytucja katechumenatu rozwija w ten sposób w Kościele świadomość macierzyństwa duchowego, jakie on urzeczywistnia przez każdą formę wychowania wiary.

- Katechumenat chrzcielny jest także pierwotnym miejscem *inkulturacji*. Idąc za przykładem wcielenia Syna Bożego, który stał się człowiekiem w konkretnej chwili historycznej, Kościół w sposób integralny przyjmuje katechumenów wraz z ich więzami kulturowymi. Cała działalność katechetyczna uczestniczy w tej funkcji włączania do katolicyzmu Kościoła autentycznych "ziaren słowa" rozsianych w jednostkach i narodach.

- W końcu koncepcja katechumenatu chrzcielnego, jako *procesu formacyjnego i prawdziwej szkoły wiary*, nadaje katechezie pochrzcielnej dynamizm i pewne istotne cechy: intensywność i integralność formacji; jej stopniowy charakter z określonymi etapami; jej związek z obrzędami, symbolami i znakami, szczególnie biblijnymi i liturgicznymi; jej stałe odniesienie do wspólnoty chrześcijańskiej...

Katecheza pochrzcielna, nie musząc odtwarzać mechanicznie konfiguracji katechumenatu chrzcielnego oraz uznając w katechizowanych ich rzeczywistość ochrzczonych, uczyni dobrze inspirując się w tej "szkole przygotowującej do życia chrześcijańskiego", pozwalając, by ją ożywiały jej podstawowe i charakterystyczne elementy.

Spis treści

SŁOWO WSTĘPNE	3
CZĘŚĆ I NAZWA I PATRON	7
CZĘŚĆ II TOŻSAMOŚĆ I CEL WF TAU	8
CZĘŚĆ III FORMACJA WF TAU	10
ROZDZIAŁ I Podstawy formacji chrześcijańskiej i franciszkańsko-kapucyńskiej w WF Tau	10
ROZDZIAŁ II Droga formacyjna członków WF Tau	11
Art. 1. Zobowiązanie członkowskie WF Tau	12
Art. 2. Formacja wprowadzająca WF Tau	13
Art. 3. Formacja podstawowa WF Tau i jej etapy	13
Art. 4. Rekolekcje formacyjne WF Tau	14
Art. 5. Dni skupienia prowincjalne i lokalne	15
Art. 6. Formacja uzupełniająca	16
ROZDZIAŁ III Formacja członków wspólnoty lokalnej WF Tau	16
Art. 1. Cotygodniowe spotkania w ciągu roku	17
ROZDZIAŁ IV Formacja indywidualna członków WF Tau	19
ROZDZIAŁ V Formacja liderów WF Tau: Lidera prowincjalnego, Zastępców lidera prowincjalnego, Lidera lokalnego oraz Zastępcy lidera lokalnego	20
ROZDZIAŁ VI Formacja ogólnoludzka członków WF Tau	20
CZĘŚĆ IV STRUKTURA ORGANIZACYJNA WF TAU	22
ROZDZIAŁ I Referat WF Tau, Konferencja Asystentów Lokalnych WF Tau, Asystent Lokalny WF Tau	23
Art. 1. Referat WF Tau przy Zakonie Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej i Asystent Prowincjalny WF Tau	23
Art. 1.2. Prawa i obowiązki Asystenta Prowincjalnego WF Tau	24
Art. 2. Konferencja Asystentów Lokalnych WF Tau	25
Art. 3. Asystent Lokalny WF Tau	25
Art. 3.1. Prawa i obowiązki Asystenta Lokalnego WF Tau	25
ROZDZIAŁ II Świecki zarząd WF Tau	26
Art. 1. Kapituła Namiotów	26
Art. 2. Rada WF Tau	29
Art. 3. Lider prowincjalny i Zastępca lidera WF Tau	33
Art. 4. Rada i Lider wspólnoty lokalnej WF Tau	34
Art. 5. Animator WF Tau	40
Art. 6. Delegat WF Tau	41
Art. 7. Skarbnik WF Tau	41

Art. 7.1. Obowiązki skarbnika WF Tau.....	41
Art. 8. Członek WF Tau.....	42
Art. 9. Członek honorowy WF Tau	43
Art. 10. Sympatyk WF Tau	44
Art. 11. Sekcje zadaniowe WF Tau	45
Art. 12. Weryfikacja Lidera wspólnoty lokalnej WF Tau, animatora WF Tau, członka WF Tau oraz sympatyka WF Tau	46
ROZDZIAŁ III Relacje WF Tau do Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, Młodzieży Franciszkańskiej Tau oraz do innych ruchów i wspólnot franciszkańskich w Polsce	48
Art. 1. Relacje do Franciszkańskiego Zakonu Świeckich.....	49
Art. 2. Relacje do Młodzieży Franciszkańskiej Tau.....	49
Art. 3. Relacje do innych ruchów franciszkańskich i wspólnot Młodzieży Franciszkańskiej w Polsce	50
CZĘŚĆ V DZIAŁALNOŚĆ I APOSTOLSTWO WF TAU.....	51
ROZDZIAŁ I Działalność i apostołstwo wspólnoty prowincjalnej WF Tau.....	51
Art. 1. Ewangelizacja.....	51
Art. 2. Posługa na rzecz wspólnoty prowincjalnej WF Tau	51
Art. 3. Strona internetowa WF Tau	52
ROZDZIAŁ II Działalność i apostołstwo wspólnoty lokalnej WF Tau	52
Art. 1. Posługa w parafii	52
Art. 2. Posługa na forum wspólnoty lokalnej WF Tau.....	53
CZĘŚĆ VI SPRAWY ADMINISTRACYJNE.....	54
ROZDZIAŁ I Całościowy majątek WF Tau	54
ROZDZIAŁ II Przekazanie majątku WF Tau	55
ROZDZIAŁ III Dysponowanie i zarządzanie majątkiem WF Tau.....	55
ROZDZIAŁ IV Postanowienia ogólne odnośnie finansowania spotkań WF Tau i innych kosztów	55
CZĘŚĆ VII POWSTANIE I ROZWIĄZANIE WSPÓLNOTY LOKALNEJ WF TAU ORAZ ROZWIĄZANIE WF TAU	57
ROZDZIAŁ I Powstanie wspólnoty lokalnej WF Tau pod obediencją Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej.....	57
Art. 1. Warunki założenia wspólnoty lokalnej WF Tau.....	57
ROZDZIAŁ II Powstanie wspólnot lokalnych WF Tau poza obediencją Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów - Prowincji Krakowskiej.....	58
ROZDZIAŁ III Podział istniejącej wspólnoty lokalnej WF Tau	58
Art. 1. Podział ze względu na liczebność wspólnoty lokalnej WF Tau	59
Art. 2. Podział ze względu na różnice wieku w wspólnotcie lokalnej WF Tau	59

ROZDZIAŁ IV Rozwiązanie Wspólnoty Franciszkańskiej Tau	59
Art. 1. Rozwiązanie całej WF Tau	59
Art. 2. Rozwiązanie wspólnoty lokalnej WF Tau	60
CZĘŚĆ VIII POSTANOWIENIA KOŃCOWE	61
ROZDZIAŁ I Kwestie nieporuszone w niniejszym Statucie WF Tau	61
ROZDZIAŁ II Zmiany i odwołanie Statutu WF Tau	62
CZĘŚĆ IX ZATWIERDZENIE STATUTU WSPÓLNOTY FRANCISZKAŃSKIEJ TAU .	63
ANEKS	64
1) Św. Franciszek z Asyżu, List do Wiernych (redakcja druga).....	68
2) Konstytucje Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów (2013)	68
3) Reguła Franciszkańskiego Zakonu Świeckich - rozdział II: Zasady życia	69
4) Dyrektorium ogólne o katechizacji, z roku 1997 (nr od 88 do 91)	69